

สมัยของการเปลี่ยนแปลง ค.ศ.1821-1831

Bigge เสนอแนะให้ยกเลิกระบบนักโทษแบบเก่าและให้แทนที่ด้วยการสนับสนุนให้ทำอาชีพเลี้ยงแกะชาย กู้ยืมการอาศัยแรงงานนักโทษ และตอบแทนรัฐด้วยการคืนสัญนักโทษที่ได้รับมอบหมายมา การพัฒนาสังคมโคสังคมหนึ่งบางทีก็เกิดขึ้นตามเหตุการณ์ ซึ่งมีไว้วางรูปแบบเอาไว้ก่อนในใจของผู้สร้าง การเปลี่ยนแปลงจากระบบนักโทษแบบเก่าสู่ระบบใหม่ก็มีคำอธิบายโดยตามคำแนะนำของ Bigge เสมอไป ในระหว่างปี 1821 และ 1831 อำนาจทางเศรษฐกิจในอาณานิคมอยู่ในกำมือของผู้ตั้งรกรากใหญ่ ๆ และพ่อค้ารายใหญ่ ๆ และในตอนปลายของช่วงนั้น อำนาจทางการเมืองและสังคมก็เริ่มอยู่ที่อิทธิพลของคนกลุ่มกว้างกว่าอีก แต่ทุกสิ่งทุกอย่างเกิดขึ้นในวิถีทางที่หายนะและได้รับการรบกวนจากเสียงไม่พอใจของกลุ่มต่าง ๆ ที่ต่อสู้กันและผูกพยาบาทกันเป็นการส่วนตัว มีเรื่องวุ่นวายเกิดขึ้นมากมายซึ่งอาจทำให้การเปลี่ยนแปลงเกิดขึ้นได้โดยโอกาสหรือความบังเอิญมากกว่าที่จะเป็นความประสงค์ของมนุษย์

4.1 การเปลี่ยนแปลงในระบบนักโทษ

การเปลี่ยนแปลงเริ่มด้วยการกระทำที่รุนแรงในเรื่องระบบนักโทษ Brisbane ซึ่งดำรงตำแหน่งต่อจาก Macquarie มาเป็นข้าหลวงในเดือนธันวาคม ค.ศ.1821 โดยได้รับคำสั่งให้ย้ายนักโทษทุกคนที่สามารถคืนสัญได้ออกจากเมือง และส่งไปอยู่กับผู้ตั้งรกรากในเขตท้องที่ต่าง ๆ ที่ซึ่งนักโทษจะพ้นจากสมาคมที่ชั่วร้ายและสิ่งชั่วร้ายทั้งหลาย รัฐบาลก็จะได้ประโยชน์โดยไม่ต้องออกค่าใช้จ่ายในเรื่องอาหาร เครื่องนุ่งห่ม และที่พักอาศัยของพวกเขา นักโทษเหล่านั้น ส่วนพลกนักโทษที่เหลือขอคืนสัญไม่ได้จะถูกส่งไปยัง Port Macquarie ไปทางเหนือของ Newcastle หรือส่งไปยัง Moreton Bay ซึ่งเป็นที่ตั้งของนคร Brisbane ปัจจุบัน เมื่อ Moreton Bay พิสูจน์ให้เห็นว่าไม่เหมาะสมที่จะเป็นที่ตั้งถิ่นฐานของนักโทษ (convict settlement) ข้าหลวงใหญ่ก็ได้รับคำสั่งไปยึดครอง

Norfolk Island นอกจากนี้ Brisbane ยังได้รับคำสั่งไม่ให้ส่งนักโทษให้กับผู้
ตั้งรกรากใด ๆ ที่มีที่ดินน้อยกว่า 50 เอเคอร์ นักโทษถูกบังคับให้ฝากเงินที่ออมไว้ได้กับธนาคาร
จนกระทั่งความประพฤติของเขาดีเป็นหลักประกันจึงอนุญาตให้ถอนเงินได้ ให้พยายามทำทุกวิถีทาง
ที่จะแยกนักโทษออกมาจากประชาชนส่วนใหญ่ ใครก็ตามที่มีความขยันหมั่นเพียร และมีความ
ประพฤติดีมีใช้เก่งในหริอชำนาญ (skill) จะได้รับรางวัล คนที่มีความประพฤติดีเท่านั้น
ที่จะได้รับที่ดิน และนักโทษไม่อนุญาตให้แสวงหาทรัพย์สินเงินทอง พวกเขาได้รับการปลดปล่อยที่มี
ทรัพย์สินจะได้รับที่ดินเป็นจำนวน 10 เอเคอร์ Brisbane ยังได้รับคำสั่งไม่ให้สนับสนุนพวก
ผู้ประกอบการ (manufacturers) ในเขตเมือง เพื่อป้องกันไม่ให้นักโทษเข้าไปร่วม
แสวงหาความสนุกสนานและความเพลิดเพลินที่เกิดจากความก้าวหน้าของอาณานิคม¹

ในขณะเดียวกัน สิ่งที่จะช่วยคั่นนิสัยนักโทษที่มีอยู่ในระบบนักโทษ ก็ถูกเอาออกไป
กล่าวคือได้มีการยกเลิกการยกที่ดินให้กับผู้ที่ได้รับการปลดปล่อยและผู้พ้นโทษเพราะหมกอาชญา
Brisbane ได้รับคำแนะนำว่าถ้าหากเขาไม่แบ่งระหว่างพวกที่ได้รับการปลดปล่อยและผู้
อพยพในสังคม เขาอาจจะเกลียดชังกลุ่มที่เป็นเสรีชน เขาได้รับคำแนะนำอีกด้วยว่า เขา
ต้องทำให้การรับผู้ได้รับการปลดปล่อยเข้าเป็นข้าราชการเป็นเรื่องที่ยากและลำบากมาก ด้วย
วิธีนี้เองหนทางที่ผู้ได้รับการปลดปล่อยจะได้เลื่อนฐานะไม่ว่าในทางเศรษฐกิจสังคมและการเมือง
ถูกสกัดกั้นหมด รัฐบาลอังกฤษตัดสินใจว่าสังคมของ New South Wales จะต้องไม่คลอนแคลน
ด้วยการต่อสู้การถือพวกหมู่เหล่า ซึ่งมีเหตุมาจากเรื่องนักโทษ และได้รับการแก้ไขปัญหาให้ตัดไฟ
แต่ต้นลมคือ ตักอนาคตของ Simeon Lords หรือ Redferns หรือ Samuel
Terrys ในขณะเดียวกัน นักโทษในเขตนักโทษก็ไม่ได้รับการดูแลให้ดีกว่ามาตรฐานการ
ดำรงชีพของพวกอาชญากรในอังกฤษเลย อยู่จริงไว้ก็ตามในความหวังที่จะไม่มีสังคมที่ถูกก่อกวน
โดยความเกลียดชัง ความกลัวและความระแวง สงสัย ระหว่างพวกผู้ที่ได้รับการปลดปล่อยกับ
พวกอพยพ ดังนั้นจึงไม่อนุญาตให้มีการซื้อขายให้กับผู้ที่ได้รับการปลดปล่อยบางคน ที่อยู่อาศัยให้
กับความถ้อยทีถ้อยน้อมของพวกลูก ๆ ของผู้ที่ได้รับการปลดปล่อย หรือซื้อขายให้กับความหยิ่งยะโส
ถูกกวนแกล้งของพวกอพยพที่มีต่อผู้ที่ได้รับการปลดปล่อยและลูกหลาน ซึ่งอาจจะจะเป็นเหตุให้ปัญหา
นักโทษนั้น เข้าไปแทรกในปัญหาอื่น ๆ ทุกปัญหาในอาณานิคม

แต่ใน Van Diemen's Land พวกที่ได้รับการปลดปล่อยไม่ใคร่ว่ารวมมากพอที่จะ
ทำให้พวกเขอพยพเกิดความกลัว ใน Van Diemen's Land การจัดหาแรงงานนักโทษ
ก็พอเพียงกับความต้องการของรัฐบาลและผู้ตั้งรกราก ใน New South Wales ผู้ตั้งรกราก
กลับร้องขอแรงงานเพิ่มขึ้น เพื่อให้พอกับความต้องการดังกล่าว ในขณะที่เดียวกันก็ต้องการที่จะ
ลดค่าใช้จ่ายของรัฐบาลในการเลี้ยงดูนักโทษ ชาห์หลวง Darling ผู้สืบต่อจาก
Brisbane ในปี 1825 ก็ทำการปิดฟาร์มของรัฐบาลเสียส่วนใหญ่ใน New South Wales
และแจกจ่ายนักโทษให้กับพวกตั้งรกราก อย่างไรก็ตามพวกผู้ตั้งรกรากก็ยังไม่พอใจ ทั้งนี้เพราะ
มีเหตุสำคัญคือในปลายปีจำนวนผู้อพยพมาตั้งรกรากเพิ่มขึ้นอย่างมาก

4.2 การสนับสนุนผู้มีเงินพนมาตั้งรกรากและผลกระทบ

เมื่อต้นปี 1820 หนังสือพิมพ์อังกฤษได้ยกย่องว่า New South Wales เป็น
สถานที่เหมาะสมสำหรับคนที่ไม่มีเงินทุนที่จะอพยพไปอยู่ ด้วยการเปลี่ยนแปลงในเรื่องนโยบาย
นักโทษ รัฐบาลอังกฤษได้กระตุ้นให้คนที่ไม่มีเงินทุนและพวกตระกูลผู้คืออพยพไปอยู่ที่ New South
Wales และ Van Diemen's Land และต่อมาที่ท้องที่ทางตะวันตกของ Victoria
ซึ่งกลายเป็นแหล่งที่เด็กเลี้ยงควาย ผู้เช่าที่นารายเล็ก ๆ ชาวสกอตและชาวนาชาวโบริช
ได้กลายเป็นพวกผู้ค้ำขันกลางที่เป็นเจ้าของที่ดิน (landed gentry) และพวกผู้ค้ำกยาก
ในอังกฤษก็รอดพ้นจากการที่จะกลายเป็นเด็กเลี้ยงควายในอังกฤษ ในปี 1828 พ่อค้าและ
ผู้จัดการธนาคารที่ Worthing ใน Kent คนหนึ่งชื่อ James Henty อยู่ใน
ตระกูลที่อาจจะย้อนประวัติศาสตร์ไปถึง Domesday Book เขาได้เขียนจดหมายถึง
พี่ชายของเขาชื่อ William ได้เล่าเรื่องเกี่ยวกับการเผชิญต่าง ๆ ของพวก
ผู้อพยพใน New South Wales ดังนี้คือ

ฉันขอสรุปว่า New South Wales จะให้ประโยชน์
แก่ครอบครัวของเรามากกว่าอังกฤษ เป็นการโง่ที่จะสมมติว่า
เขา (พี่ชายของเขาชื่อ Charles) จะสามารถดำรงชีวิต
ควายเงินไม่ต่ำกว่า 200 ปอนด์ต่อปี ได้รับการเลี้ยงดูอย่าง
เราทุกคนเคยได้รับมาเว้นเสียแต่เราจะเลือกเดินทาง

ในสังคมอีกแบบหนึ่งและมาอยู่ใน New South Wales
 ในสิ้นปีที่ 10 ที่ได้มาอยู่ใน New South Wales นั้นจะ
 คิดหวังมากถ้าหากไม่สามารถหาเงินได้เพิ่มเป็นทวีคูณจากเงิน
 จำนวนนั้น (400-500 ปอนด์ต่อปี) ความสนุกเพลิดเพลิน
 ของเราคือ การที่ได้ปรับปรุงเพิ่มพูนทรัพย์สินและการและธุรกิจ
 ของเราให้รุ่งเรืองในกิจการขนแกะและมาพันธุคดี ซึ่งทั้งสอง
 จะเป็นที่ต้องการของตลาด ²

มีคนอื่น ๆ อีกหลายคนเหมือนกับพี่น้องตระกูล Henty ซึ่งได้รับจดหมายที่
 กระทรวงอาณานิคม (Colonial Office) มีไปยังข้าหลวงใหญ่แห่ง New South Wales
 หรือ Lieutenant Governor แห่ง Van Diemen's Land ตามจดหมาย
 ระบุให้ข้าหลวงยกที่ดินให้กับผู้ถือที่ดินให้ได้สัดส่วนกับเงินทุน ตามอำนาจจัดการของข้าหลวง
 และให้ความช่วยเหลือทุก ๆ อย่าง เพื่อให้ผู้ถือที่ดินตั้งถิ่นฐานอย่างประสบความสำเร็จในที่ดินนั้น ๆ
 ด้วยวิธีดังกล่าวนี้จึงมีคนหลายประเภทได้เดินทางมา ซึ่งได้แก่ชาวนาที่มีตระกูล ข้าราชการ
 ทหารบกและทหารเรือที่ปลดเกษียณและพวกนักบุญที่มีความจำเป็น และได้มาสมทบเป็นชนชั้นสูง
 ของสังคมในอาณานิคม การเดินทางมาของคนเหล่านี้หมายความว่า จะมีที่ดินที่ดี ๆ เหลือเล็กน้อยมาก
 สำหรับผู้ที่เกิดในออสเตรเลีย และสิ่งนี้ทำให้พวกที่เกิดในออสเตรเลียเพิ่มความเกลียดชังในหมู่
 พวกที่อพยพเพียงขึ้น ดังนั้นจึงมีกลุ่มต่อสู้กันระหว่างพวกที่ได้รับการปลดปล่อยกับพวกอพยพซึ่งได้
 เริ่มขึ้น อันเนื่องมาจากการตัดขาดทางสังคมไม่คบค้ากับใคร (exclusives) ของ
 พวกหลัง และค่อย ๆ พัฒนาไปสู่การแข่งขันที่จะมีความมั่งคั่งจากที่ดินใน New South Wales
 เพราะพวกผู้ที่ได้รับการปลดปล่อยต้องต่อสู้เพื่อสิทธิของลูกหลานของเขาที่จะได้สืบทอด
 ในที่ดิน

พวกที่ได้รับการปลดปล่อยเกิดความกลัวและสงสัยเพิ่มขึ้นจากการที่รัฐบาลออกไป
 อนุญาตสัญญาเช่าให้กับบริษัท Australian Agricultural Company ใน ค.ศ. 1825
 การอนุญาตคือให้ที่ดินจำนวนหนึ่งล้านเอเคอร์ในบริเวณหลังฝั่งทะเลของ Port Stephens
 ซึ่งเป็นท่าเรือบนชายฝั่งตะวันออกของ New South Wales ไปถึงตอนเหนือของ
 Newcastle และในการตอบแทน ผู้ก่อการบริษัทสัญญาว่า

1. จะเลี้ยงฝูงแกะที่เป็นพันธุ์วิสุทธิและสวยงามที่สุด
2. จะนำเงินทุนจำนวนมากและทักษะทางเกษตรกรรมมาสู่อาณานิคม
3. ต้องเพิ่มจำนวนขนแกะให้มากขึ้นในการส่งออก
4. จะต้องจ้างนักโทษให้มากเพื่อจะได้ทำให้รายจ่ายของรัฐบาลลดลง
5. ผู้ประกอบการวิสาหกิจได้สัญญาอีกว่าจะจ้างนักโทษในลักษณะที่จะนำมาซึ่งการลงโทษ

และการคณิสัย

พวกที่ได้รับการปลดปล่อย ต่อต้านข้อเสนอดังกล่าว เพราะผู้จัดการบริษัท จะมีอำนาจบนที่ดินที่ดีที่สุดในที่ที่เขาพบ ความกลัวเหล่านี้ก่อให้เกิดความรุนแรงขึ้น เพราะมีรายงานมายังพวกผู้ได้รับการปลดปล่อยว่า สมาชิกของครอบครัว Macarthur ซึ่งเป็นผู้มีชื่อเสียงไม่คือนักค้าขายในค้าขายกับผู้คนใด ได้เป็นผู้ประกอบการบริษัทที่สำคัญของโครงการในลอนดอน ในขณะที่เกี่ยวกับกฎหมายที่แสดงการเป็นเจ้าของ และการใช้ที่ดินและการใช้แรงงานนักโทษได้กลับเป็นประโยชน์ต่อผู้อพยพที่มีเงินทุนมากกว่าที่จะเป็นประโยชน์ต่อผู้ได้รับการปลดปล่อยที่ได้รับความสำเร็จ ดังนั้นผู้ที่ได้รับการปลดปล่อยเชื่อว่ารัฐบาลอังกฤษกำลังเปลี่ยนมือโดยเอาที่ดินเป็นของคนที่เกิดในออสเตรเลียและลูกหลานของเขาไปให้กับผู้อพยพ นอกจากนี้ประสมการณ์ใน New South Wales ช่วยผลักดันให้ผู้ได้รับการปลดปล่อยมีความรู้สึกที่รุนแรงก้าวร้าวและเกลียดกลัวคนอังกฤษและผู้อพยพที่เป็นอนุรักษนิยมและผู้อพยพที่ชอบคนอังกฤษเพิ่มขึ้น หนึ่ง มีข้อแตกต่างระหว่างสังคมใน New South Wales กับ Van Diemen's Land การอนุญาตให้สัญญาเช่ากับบริษัท Van Diemen's Land Company ในปี 1825 ไม่ได้ทำให้พวกอพยพที่ขึ้นต้นหรือพวกที่ได้รับการปลดปล่อยไม่พอใจในอาณานิคมเหล่านั้น

ในเวลาเดียวกัน ผู้ตั้งรกรากก็เพิ่มจำนวนขึ้นเรื่อย ๆ ทำให้ต้องขยายอาณาเขตตั้งถิ่นฐานใน New South Wales ผู้อพยพชั้นสูง (Gentlemen immigrants) และผู้ได้รับการปลดปล่อยต่างก็ออกไปเอาที่ดินในที่อื่น ๆ เช่น ในที่ราบลุ่มแม่น้ำ Hunter River บนที่ราบ Patrick และ Wallis โดยให้จำนวนมากแก่ผู้อพยพและให้เงินเล็ก ๆ

แก่พวกที่ได้รับการปลดปล่อย ยกตัวอย่างเช่นครอบครัว Dangar family ผู้ก่อตั้งครอบครัวนี้เคยรับใช้ในสมัยที่ข้าหลวง Darling ปลดรองไคเอาที่ดินในท้องที่ดังกล่าว เช่นเดียวกับตระกูล Dumaresqs เพื่อก่อตั้งตระกูลของตนเอง โดยใช้พวกชาวพื้นเมือง นักโทษ และความอุดมของที่ดิน จำนวนผู้ตั้งรกรากในท้องที่ Bathurst และในบริเวณที่ราบลุ่มอุดมของ Macquarie River ก็เพิ่มขึ้นด้วยเหมือนกัน การขยายตัวเช่นเดียวกันก็มีในท้องที่ Goulburn-Canberra ที่ซึ่ง Robert Campbell ได้รับที่ดินจากข้าหลวงถึง 20,000 เอเคอร์ เพื่อเป็นการชดเชยต่อการสูญเสียในตอนแรก ๆ ของเขา บันไดที่จะไต่ไปสู่การเลื่อนตำแหน่งทางสังคมและความมีเกียรติยศทางสังคมไม่เหมือนกับสังคมในยุโรป ซึ่งผู้ก่อตั้งครอบครัวจะสร้างความมั่งมีจากการค้า และเอาที่ดินเพื่อหาเกียรติยศทางสังคม แต่ความมั่งมีประการเดียวไม่สามารถจะทำให้มีเกียรติยศได้ ในขณะเดียวกัน ผู้ตั้งรกรากใน Van Diemen's Land จาก Hobart Town ก็เข้ายึดครองตอนบนใกล้กับ Derwent และผู้ตั้งรกรากจาก Port Dalrymple เข้ายึดครองที่ราบลุ่ม Esk

4.3 งานความถาวรออกสำรวจดินแดน³

รัฐบาลใน New South Wales ได้สนับสนุนให้มีการเดินทางออกไปสำรวจเพื่อค้นหาดินแดนที่อุดมสมบูรณ์ให้กับผู้มาตั้งรกราก และเพื่อหาความกระจ่างในเรื่องทิศทางและปากแม่น้ำที่อยู่ภายใน ในปี 1824 Hume และ Hovell ได้รับมอบหมายจาก Brisbane ให้เดินทางไปยัง Spencer's Gulf ใน South Australia เขาเดินทางไกลไปถึง Corio Bay ใน Port Phillip ในระหว่างทางเขาพบแม่น้ำสายหนึ่ง เขาตั้งชื่อว่า Hume แต่นักสำรวจอีกคนชื่อ Charles Sturt ได้ค้นองผู้ค้นพบครั้งแรกโดยไม่ตั้งใจ โดยเขาได้รับเกียรติยศและเรียกว่า The Murray ภายหลังจากที่ได้อาบน้ำแม่น้ำพวก เขาก็มาพบภูมิประเทศที่มีดินที่ที่ดีที่สุดและมีภูมิอากาศแบบเมดิเตอร์เรเนียน พร้อมกับมีท่าเรือที่น่าชมเชยและแม่น้ำสายหนึ่ง ไม่ค่อยในด้านความใหญ่โตเมื่อเทียบกับแม่น้ำอื่น ๆ ที่เป็นรู้จักในอาณานิคม เมื่อเขารายงานการค้นพบต่าง ๆ ใน Sydney หนังสือพิมพ์ต้นต้นกับมุ่งหน้าประหลาดใจแห่งนี้ กระตุ้นให้เห็นถึงการขยายการค้าและ

HAMILTON HUME

Statue on the Lands Department Building, Sydney

เกษตรกรรมและข้อได้เปรียบอันเป็นผลประโยชน์ในการก่อตั้งเขตอาณานิคมที่ Western Port ที่ซึ่ง Hume และ Hovell เชื่อว่าเขามาถึง แต่ความจริงเขามาตั้งพักแรมบนชายฝั่งตะวันตกของ Port Phillip

ผลที่สำคัญที่สุดประการหนึ่งของการเดินทาง ของทั้งสองคนคือการทะเลาะวิวาทกันระหว่าง Hume และ Hovell ในเรื่องเกียรติยศและชื่อเสียงที่จะได้เป็นผู้ก่อการเป็นผู้นำและเป็นผู้ค้นพบคนสำคัญ Hume เกิดในออสเตรเลีย เป็นลูกของนางงานที่ดูแลพวกนักโทษ ใน New South Wales และได้รับการโอ้อวดว่า เขาประสบความสำเร็จในฐานะที่เขาเป็นชายหนุ่มที่เกิดในออสเตรเลีย หรือที่เรียก "currency lad" ในขณะที่ Hovell เป็นผู้พวยพและเป็นคนชั้นสูง (gentleman) โดยกำเนิด Hume กล่าวว่าเขาเป็นผู้ริเริ่มความคิดที่จะออกไปสำรวจ และกล่าวว่าถ้าหากความคิดจะสำรวจจริงไม่ส่งวนไว้ให้กับเขาและความสามารถของเขา การเดินทางก็จะไม่ประสบความสำเร็จ และกล่าวว่า Hovell เป็นคนที่ไม่มีความสามารถ เป็นเพียงแค่นายพรานและมีความรู้เพียงเล็กน้อยเกี่ยวกับภูมิประเทศตอนใน ข้อกล่าวหาของ Hume ที่ว่า Hovell ไม่มีความสามารถนั้น ต่อมากลายเป็นผู้พวยพบาทและยืนยันในความซื่อสัตย์ของเขา

ในการต่อสู้ที่ขุ่นเคืองและยาวนานของผู้ที่กำเนิดในออสเตรเลีย เพื่อให้เป็นที่ยอมรับ พวกเขากำลังประพาศดินไม่เหมือนกับบุรุษวิสุทธิที่เดินบนผิวโลกในสมัยก่อนที่อาดัมจะล้ม (the Fall of Adam) แต่จะประพาศดินอย่างก้าวร้าวและข่มขู่แบบมนุษย์ที่มีไม้อยู่บนบ่า Hovell ทนกับการโจมตีดังกล่าวด้วยความอดทนและอย่างมีศักดิ์ศรี แม้ว่าจะไม่เป็นที่ทราบกันอย่างเปิดเผยว่าเขาเป็นเหยื่อของคนเกลียดชังเขา ที่ไม่อาจจะผ่อนปรนได้ อันความชิงชังดังกล่าวนี้ได้แสดงลักษณะของความสัมพันธ์ระหว่างผู้ได้รับการปลดปล่อยและผู้พวยพในสมัยนั้น Hovell มองตนเองว่าเป็นคนแรกที่ได้แสดงให้เห็นว่าคนจะเกินค่ายพักจาก Sydney ไปยัง Western Port และไปยังตอนใต้ของ Murray ได้ โดยข้ามภูมิประเทศแห่งหนึ่งซึ่งสาวยงามอย่างยิ่ง ภูมิประเทศแห่งนั้นมีต้นไม้เล็ก ๆ ขึ้นปกคลุมทั่วไปหมด และบริเวณ

ที่เป็นเนินเขาและที่ต่ำก็เป็นป่าทึบไปหมด Alan Cunningham นักพฤกษศาสตร์อาชีพ
ได้เดินทางไกลไปทางเหนือของ Sydney ถึง 2 ครั้ง ในการเดินทางครั้งแรก
คือในปี 1827 เขาพบภูมิประเทศที่กว้างใหญ่เป็นทุ่งหญ้า ในท้องที่ที่ภายหลังตั้งชื่อว่า
Darling Downs เพื่อเป็นเกียรติแก่ชาพลอง Darling ในปีต่อมาเขาก็พบเส้นทาง
ผ่านจาก Darling Downs ไปยัง Moreton Bay

ในปีเดียวกัน Charles Sturt ซึ่งเป็นบุตรชายของผู้พิพากษาชาวอังกฤษ
ในเบงกอล ที่อินเดียใน ค.ศ. 1795 ได้ออกเดินทางตามเส้นทางแม่น้ำ Macquarie
ไปถึงปากแม่น้ำ เขาพบแม่น้ำใหญ่ซึ่งเขาคงชื่อไว้ว่า Darling เขาเชื่อว่าแม่น้ำแห่งนี้
จะให้ความชุ่มชื้นเข้าไปถึงบริเวณภายในที่มีระยะไกลได้ เพราะเห็นชัดว่ามันเป็นสายน้ำใหญ่ที่
นำน้ำซึ่งตกทางตะวันตกมาจากชายฝั่งตะวันออก หลังจากนั้นไม่นานเรื่องนี้ก็กลายเป็นเป้าหมาย
ยิ่งใหญ่ของเขา ที่ต้องการให้แน่ใจถึงทิศทางของแม่น้ำที่อยู่ไกลออกไป เขาเชื่ออีกเช่นเดียว
กันว่า มีบางสิ่งบางอย่างที่มีอำนาจเหนือการมองเห็นและความระมัดระวังของมนุษย์ ซึ่งสิ่งนั้น
ได้มาบดเป่าความไม่คิดและอันตรายซึ่งเขาและพรรคพวกพากันหวาดหวั่นมาก
Sturt มีความศรัทธาในพระเจ้าที่ว่าคนที่เชื่อพระเจ้าก็จะเป็นคนดีและฉลาด

เพื่อไขปัญหาความลึกลับเรื่องปากแม่น้ำ Murrumbidgee และแม่น้ำ
Darling Sturt เริ่มเดินทางออกจาก Sydney อีกครั้งในวันที่ 10 เดือนพฤศจิกายน
ค.ศ. 1829 ไปยัง Murrumbidgee โดยหวังความคุ้มครองของพระเจ้า คณะสำรวจ
ซึ่งมีรถสองล้อและม้าสำหรับบรรทุกของหนัก เดินทางไปยังฝั่งแม่น้ำ Murrumbidgee
ข้ามที่คั่นที่แห่งแลงจนกระทั่งถึงเดือนมกราคม ค.ศ. 1830 ไปพบอุปสรรคคือ มีหนองบึงเป็นสิ่งที่
กีดขวาง ก่อจากนั้น Sturt และกลุ่มบุคคลจำนวนเล็กน้อยเดินทางออกไปด้วยเรือลำ
ปลาวาฬ เดินทางผ่านที่ราบที่แห่งแลงจนกระทั่งมาพบแม่น้ำที่กว้างและสวยงาม ซึ่งให้ชื่อว่า
Murray ตามชื่อผู้มีอำนาจในกระทรวงอาณานิคม โดยมีคำบรรยายว่าเป็นแม่น้ำสายเดียวกับที่
Hume พบและให้ชื่อตามชื่อของเขา จะเห็นได้ว่า อีกครั้งหนึ่งที่เกิดขึ้น เพราะความ

บังเอิญอีกมิใช่เพราะการถูก ทว่าคนที่เกิดในออสเตรเลียถูกโกงและกลับไปตั้งชื่อโดยเอาชื่อ
ของข้าราชการอังกฤษ

ตามเส้นทางที่เดินตามแม่น้ำ Murray คณะของ Sturt ถูกข่มขู่
ให้กลัวโดยพวกชาวพื้นเมือง แต่ Sturt มีความเชื่อในพระเจ้าจึงรอดพ้นจากการโจมตีได้
เขาเป็นคนถ่อมตนเกินไปที่จะอ้างว่าเพราะเขามีความสามารถในการเป็นผู้นำ จึงทำให้
พวกชาวพื้นเมืองกลัวเมื่อได้ยินเสียงปืนเป็นครั้งแรก คณะของ Sturt ก็เหมือนกับพวกนัก
สำรวจรุ่นก่อนๆ ที่ได้พบผลของโรคพิษที่ระบาดอยู่ในหมู่ชาวพื้นเมือง ซึ่งน่าเกลียดมาก
ผลของโรคได้ปรากฏออกมาที่อวัยวะต่างๆ ของร่างกาย เช่น จมูกถูกเป็นคัน ครั้นถึง
วันที่ ๒๕ มกราคม คณะสำรวจก็พบที่แม่น้ำ Murray และแม่น้ำ Darling พบกัน
และก็เริ่มเดินทางผ่านภูมิประเทศที่ไม่มีประโยชน์ ไม่น่าเป็นที่พักอาศัยเพราะพวกเขา
เดินทางเข้าไปในเขตที่มีฝุ่นและแห้งแล้ง ซึ่งทำให้คณะของเขาพากันปวดแสบตา

ในวันที่ 9 กุมภาพันธ์ ค.ศ. 1830 พวกเขาถึงทะเลที่สวยงามแห่งหนึ่ง ซึ่ง
Sturt เรียกว่า Alexandrina Reservoir ที่ซึ่งแม่น้ำ Murray
ไหลลงสู่ทะเล จากยอดเขาพวกเขาทั้งหลายได้มองเห็นคลื่นซัดแตกกระจายอยู่ในระยะไกล
ความลึกลับของแม่น้ำซึ่งได้ทำให้นักสำรวจงุนงงมาตลอดนับตั้งแต่ Oxley จนถึง Sturt
ก็ได้เปิดเผยออกมา พวกเขาได้พายเรือย้อนกระแสน้ำขึ้นไปด้วยความลำบาก ผ่านไปยังดินแดน
ที่ไม่ค่อยคึกคัก ซึ่งทำให้คณะสำรวจอ่อนเพลียลงเพราะออกแรงมาก และอดอาหารด้วย แต่เขาก็
สามารถเอาชนะได้ทั้งนี้เพราะความยี่มุ่นและศรัทธาในศาสนาของ Sturt นั้นเอง

ผลของการเดินทางสำรวจของ Hume และ Hovell Cunningham
และ Sturt เปิดทางไปสู่การขยายอาณาเขตตั้งรกรากไปทางใต้ยัง Victoria
ทางเหนือไปยัง Queensland และตะวันตกเฉียงใต้ไปยัง South Australia

4.4 การก่อตั้งอาณานิคม Western Australia

นับตั้งแต่ตอนกลางของศตวรรษที่ 18 การถกปัญหาการใช้ดินแดน New Holland และ New South Wales ก็เพื่อจะได้มีบทบาทในการยึดครองการค้าเครื่องเทศหมู่เกาะอินเดียตะวันออกและการค้ากับจีนและแปซิฟิกและเป็นฐานสำหรับการปฏิบัติการของกองทัพเรือในมหาสมุทรแปซิฟิก ในการชิงไหวชิงพริบกับฝรั่งเศส รัฐบาลอังกฤษได้ก่อตั้งเขตตั้งรกรากอันไม่เกิดผลขึ้นที่ Port Phillip ในปี 1803 เขตตั้งรกรากถาวรที่ Hobart Town และ Port Dalrymple ในปี 1804 อังกฤษกลัวการแสวงหาอาณานิคมของฝรั่งเศสบนชายฝั่งด้านใต้ของ New Holland และ New South Wales ทำให้อังกฤษต้องสร้างที่ตั้งกองทหารขึ้นโดยแรงงานนักโทษที่ King George's Sound บนชายฝั่งด้านใต้ของ Victoria ในปี 1826 นอกจากนี้ในความพยายามที่จะชักนำให้การค้าจากพ่อค้าค้าขายพ่อค้าชาวอังกฤษ รัฐบาลอังกฤษก็ได้ก่อตั้งเขตสำหรับตั้งรกรากขึ้นที่ Melville Island ซึ่งอยู่ทางฝั่งเหนือของออสเตรเลีย ที่ซึ่งข้าราชการทหารและนักโทษ พาชีวิตไปทั้งเสียในการรับใช้ต่อความจืดจางและการที่สองหน้าของอังกฤษ เพราะอังกฤษได้คืนชาวให้กับคัทในปี 1815 อย่างไรก็ตามความดันที่ว่า New Holland จะเป็นบันไดก้าวไปยังเกาะทองคำและเครื่องเทศของเกาะโมลุกกะ ก็ยังคงอยู่ในจิตใจของคนที่ต้องการผลประโยชน์ทางตะวันออก ในลอนดอน

จึงมีการตัดสินใจก่อตั้งอาณานิคมขึ้นใน Swan River ในปี 1829 ในเดือนกรกฎาคม ค.ศ. 1828 กัปตัน James Stirling ได้รายงานอย่างกระตือรือร้นต่อกระทรวงอาณานิคมถึงสภาพภูมิประเทศ ที่ดินและน้ำที่มีในบริเวณ Swan River ความต้องการที่จะช่วงชิงคัทหน้าชาวฝรั่งเศส ก็ยังคงครอบงำจิตใจของข้าราชการในลอนดอนอยู่ ในขณะที่ความคิดที่ของการหาผลประโยชน์ทางตะวันออกก็ยังคงคิดที่จะฉวยจากความมั่งคั่งของหมู่เกาะอินเดียตะวันออก ผู้ที่ได้รับการปลดปล่อยซึ่งเป็นพ่อค้าคนหนึ่งใน Sydney ชื่อ Solomon Levey เตรียมลงทุนในอาณานิคมบนชายฝั่งตะวันตกเฉียงใต้ของ

SIR JAMES STIRLING

From a portrait in the possession of Mrs David Clarke Guthrie

New Holland และกรรวมทุนกับ Thomas Peel ในลอนดอน อย่างไรก็ตาม เมื่อรัฐบาลอังกฤษยอมรับข้อเสนอที่จะเตรียมตัวก่อตั้งเขตอาณานิคมใน Swan River รัฐบาลอังกฤษก็ทำการแยกพวกนักโทษออกจากเขตอาณานิคมแห่งนี้ และกล่าวว่าที่ดินจะต้องยกให้กับผู้ตั้งรกรากสามอัตราส่วนที่เขาลงทุนไป คือ 40 เอเคอร์ต่อ 3 ปอนด์ และต้องจ่ายค่าเดินทางให้กับกรรมกรเสรีด้วย⁴ รัฐบาลอังกฤษได้แต่งตั้ง Stirling เป็น Lieutenant-Governor คนแรกและมีคำสั่งให้ยึด New Holland และให้ชื่อว่า Western Australia ผู้ตั้งรกราก กรรมกร ข้าราชการและทหารอีกจำนวนหนึ่งได้เดินทางไปถึงอย่างเป็นทางการและประกาศเป็นเขตอาณานิคม ในวันที่ 18 มิถุนายน ปี 1829 เมื่อ Stirling ได้ให้คำสาบานถึงที่ชาวหลวงฟิลลิป เคยทำเมื่อ ค.ศ. 1788 ว่าเขาจะไม่พยายามหันอำนาจของสมาชิกใน House of Stuart กลับมาสู่ราชบัลลังก์ของอังกฤษอีก และจะดำรงไว้ซึ่งอำนาจและอิทธิพลของโปรแตสแตนท์ต่อไป

อย่างไรก็ตามวัตถุประสงค์ในการสร้างอำนาจและอิทธิพลของโปรแตสแตนท์ และความปรารถนาในทางโลกของผู้ก่อตั้ง ก็มีไ้บรรลุผล ในประวัติศาสตร์ตอนต้นของ Western Australia ในตอนแรก ๆ ก็มีเหตุที่ทำให้อาณานิคมใกล้จะประสบความหายนะ นั่นคือ เหตุผลในการขาดแคลนพืชผัก และดินไม่อุดม มากกว่าจะเป็นเหตุผลทางด้านระบบการเช่าที่ดินหรือความโง่เขลาและความจะกละของผู้ตั้งรกราก ผู้คนที่แผ่นดินนี้จะชักชวนความมั่งคั่งจากเอเชีย ในไม่ช้าก็เผชิญกับปัญหาการต่อสู้เพื่อความอยู่รอด ผู้ปฏิรูปอาณานิคมในลอนดอนไม่รับรู้สาเหตุที่แท้จริงของความยากลำบากทางวัตถุของผู้ตั้งรกรากในตอนแรก ๆ พวกนี้ กลับเพิ่มความเจ็บปวด โดยอ้างว่าความล้มเหลวนั้นมาจากความโง่เขลาของผู้ที่ออกกฎหมายที่ดิน เมื่อกระทรวงอาณานิคมได้รับคำวิพากษ์วิจารณ์ และได้กำหนดราคาที่ดินของพระจักรพรรดิ (crown land) ค่าสูงในอาณานิคมทุกแห่งในออสเตรเลีย เงินที่ได้รับเพื่อจะจัดเป็นเงินทุนสำหรับจ่ายค่าโดยสารให้กับผู้ที่อพยพไปยังอาณานิคม ทำให้การขายที่ดินใน Western Australia ก็เกือบจะหยุดลง และทำให้เงินทุนสำหรับการอพยพหมดไปด้วย ดังนั้นผู้ตั้งรกรากบางคนในออสเตรเลีย ตะวันตกก็อพยพไปยังเขตอาณานิคมตะวันออก ในขณะที่ทำให้ผู้ที่ยังอยู่ต้องประสบกับปัญหาการ

ชาวแรงงาน ในปี 1847 พวกตั้งรกรากที่สันหวังซอว์งให้รัฐบาลอังกฤษประกาศว่าเซตอาณานิคมแห่งนี้เป็นเซตลงโทษนักโทษที่มีขนาดใหญ่ (A Penal Settlement Upon an Extensive Scale) ดังนั้นสังคมอีกแห่งหนึ่งซึ่งจะให้เป็นส่วนหนึ่งของออสเตรเลียมีอารยธรรมเป็นของยุโรปและเอเชียถูกเปลี่ยนแปลงโดยที่ดินที่แห้งแล้งและอุบายของมนุษย์ให้เป็นสังคมที่มีปัญหาขั้นพื้นฐาน เช่น การขาดแคลนอาหารและที่พัก และความไม่เป็นอิสระของแรงงานที่ต้องขึ้นกับนายจ้าง อีกครั้งหนึ่งที่ชาวยุโรปพบกับความสลดใจว่า การถ่ายทอดอารยธรรมนั้นเป็นสิ่งจำเป็นที่จะต้องใช้แรงงานทาสหรือกึ่งทาสเพื่อวางรากฐาน

4.5 วิธีการเมืองใน New South Wales: ความขัดแย้งระหว่างผู้อพยพและผู้ได้รับการปลดปล่อย

ตรงกันข้ามกับการเมืองใน New South Wales ซึ่งถูกรบกวนอันเนื่องมาแต่การใช้แรงงานนักโทษ ความสงสัย ความรู้สึกที่ไม่ดีต่อกันระหว่างผู้ได้รับการปลดปล่อยกับผู้อพยพนำมาซึ่งความแตกแยกในทางการเมือง โดยมีการใส่ร้ายป้ายสีกัน มีการจู่โจมถึงเฮลกัน เช่น Chaplain Samuel Marsden เข้ากับฝ่ายผู้อพยพ กล่าวหาหมอ Dr. Douglass⁵ ที่ Parramatta ซึ่งเป็นผู้ให้ความเห็นอกเห็นใจพวกที่ได้รับการปลดปล่อยว่าเป็นคนชั่วเหี้ย และชอบเปิดกระโปรงนักโทษหญิงควยเจตนาอันไม่สมควร ข่าหลวงใหญ่ Brisbane ก็กล่าวหา Marsden ว่าละทิ้งงานทางศาสนาทุกวัน กลับให้เวลากับกิจการส่วนตัว Sir John Jamison ผู้ตั้งรกรากคนสำคัญบน Nepean กล่าวหาพวก Macarthurs ว่าเป็นผู้ก่อกวนความสงบของอาณานิคมเป็นเวลาถึง 30 ปี และมีเล่ห์กระเท่ห์ร้ายกาจจัญไรอยู่ในตัว Jamison ยังกล่าวหาข่าหลวง Brisbane ผู้มีความเห็นอกเห็นใจพวกที่ได้รับการปลดปล่อย ว่าเป็นผู้ส่งเสริมให้นักโทษหญิงเป็นโสเภณีที่ Emu Plains ในเดือนมกราคม ค.ศ.1824 Brisbane ก็กล่าวหาผู้พิพากษาแห่งศาลสูง (Judge of the Supreme Court) คือ Barron Field ผู้ไม่ได้ไปทำหน้าที่รัฐบาลเป็นเวลาถึง 2 ปี กล่าวหาว่าไม่ประสบความสำเร็จในการนำศาลให้พ้นจากอิทธิพลของพรรคพวก

4.5.1 ความอ่อนแอของพวกเขาไม่คบค้าสมาคมกับผู้ใด

ในปี 1825 เป็นปีที่ Darling ว่างงานต่อจาก Brisbane คือดำรงตำแหน่งเป็นข้าหลวงใหญ่ พวกอพยพที่ไม่คบค้ากับใครถูกทำให้เสียชื่อเสียงและไม่ได้รับการเชื่อถือ จะเห็นได้จากการที่ศาลสอบสวนให้ Dr. Douglass พ้นผิดไปจากข้อกล่าวหาที่ว่าเมาสุราและผิดประเวณี Lord Bathurst ได้มีคำสั่งให้ Darling หาตัว Marsden และว่ากล่าวตักเตือนเกี่ยวกับทางศาสนาและการไม่ยับยั้งอารมณ์ซึ่งไม่เหมาะสมกับอาชีพที่ศักดิ์สิทธิ์ที่เขาทำอยู่ ฉะนั้นอาชีพของ Marsden ในทางการเมืองใน New South Wales ก็พบกับจุกจิก ความพยายามที่จริงจังและเศร้าสลดที่จะทำให้พระเจ้าและ Mammon พอใจก็อวสานลงด้วย เขาประสบความสำเร็จล้มเหลวไม่อาจจะทำให้คนชั้นสูงชอบเขาได้และไม่อาจทำให้เพื่อน ๆ เคารพเขาได้ จากวันนั้นมาจะเห็นแต่ริมฝีปากของเขาควบคุมอยู่อย่างเดียว

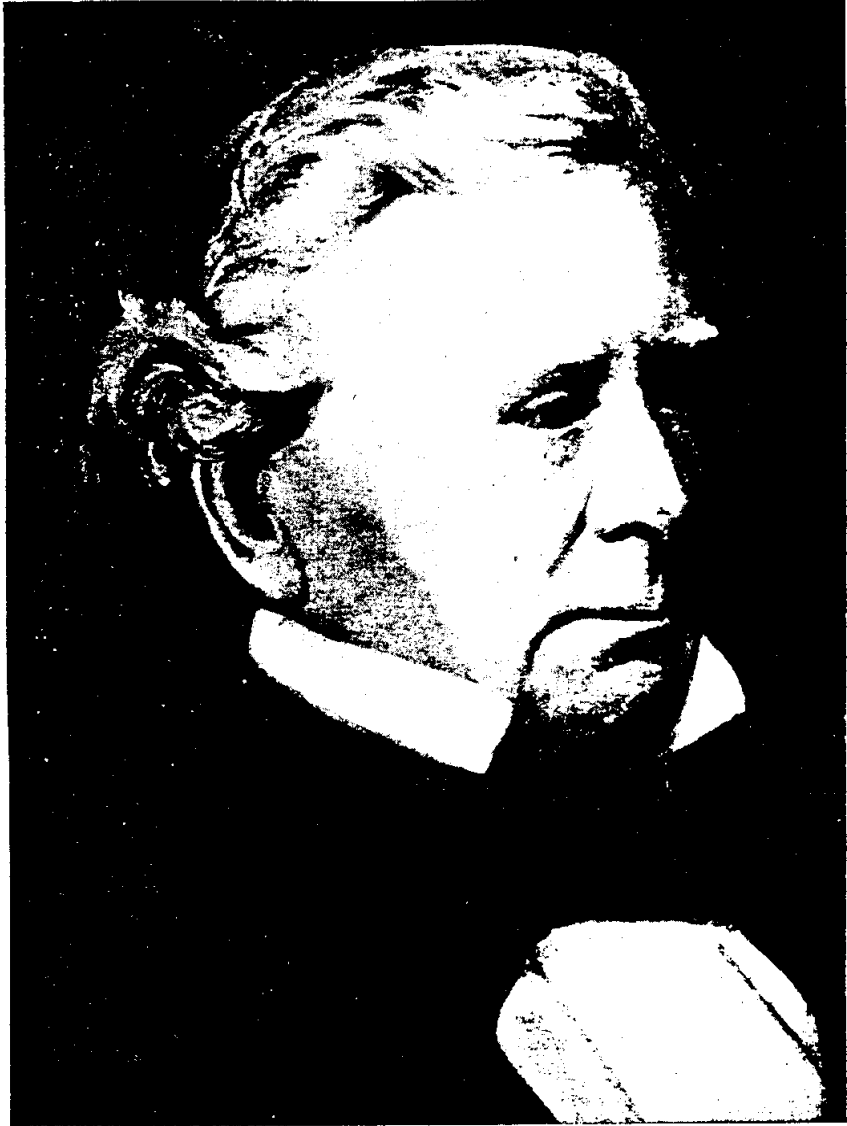
อาชีพทางการเมืองของ Macarthur ก็ดูเหมือนจะสิ้นสุดลงด้วย จะเห็นได้ว่า เขาเริ่มขาดประชุมสภาสูง เขาเลิกไปยังที่ทำการรัฐบาล เขาถูกเป็นการส่วนตัวถึงแผนการที่จะขยายบริษัท Australian Agricultural Company ในเวลาอื่น ๆ เขาก็พูดถึงโครงการที่จะไปประเทศจีน และก็หลายครั้งเขาพูดถึงโครงการที่จะไปอเมริกาใต้เพื่อไปศึกษาพันธุ์ลาที่นั่น เขาเริ่มประพฤติตนเหมือนกับเด็กที่เหลวไหล และใช้เวลานั่งอยู่ที่บ้านพิมพ์ ๆ อยู่ในลำคอ สำหรับ Thomas Hobbes Scott ผู้เคยรับตำแหน่งเป็น Archdeacon* แห่ง New South Wales ในปี 1823 ก็กำลังได้รับโทษเช่นกัน ในข้อหาคบหาสมาคมใกล้ชิดกับกลุ่มของ Macarthur และกลายเป็นเหยื่อแห่งความสับสนของอีกฝ่ายหนึ่ง Bowman อีกผู้หนึ่งที่อยู่ในฝ่ายที่ไม่คบค้ากับผู้ใด เป็นคนที่ไม่

* ตำแหน่งรองจาก Bishop

ชื่อเสียง แต่เป็นหนี้ในเรื่องที่เขามีตำแหน่งทางสังคมก็ เพราะเขาแต่งงานกับคนในครอบครัว Macarthur จะเห็นได้ว่าพวกที่ไม่คบค้ากับผู้ใดกลายเป็นเหยื่อของความเป็นคนหัวสูงของตนเอง และกลายเป็นคนที่ถูกสังคายความชั่วร้ายในอดีตของเขาเหล่านั้น เขากลายเป็นคนที่หาเครื่องบรรเทาทุกข์จากศาสนาหรือจากหมู่วงศ์ญาติของตน มากกว่าที่จะเป็นคนที่มองเห็นอนาคตของ New South Wales

4.5.2 ความเข้มแข็งของพวกผู้ได้รับการปลดปล่อยและการเรียกร้องหลักการอันเป็นพื้นฐานของรัฐธรรมนูญ

ตรงกันข้าม พวกผู้ได้รับการปลดปล่อยมีความเข้มแข็งเพราะมีความเชื่อในความถูกต้องของพวกเขา และได้รับการสนับสนุนจากคนกลุ่มหนึ่งที่มีสติปัญญา ซึ่งได้มาร่วมเป็นพรรคพวก ผู้เป็นหัวหน้าคือ William Charles Wentworth ผู้มีสติปัญญาเฉลียวฉลาด แต่กลับกลายเป็นคนที่มีความทะเยอทะยานและมีความหยิ่งผยอง เขาเกิดในปี 1790 เป็นบุตรของศัลยแพทย์ D'Arcy Wentworth กับนักโทษหญิงชื่อ Catherine Crowley ผู้ถูกส่งไปยัง Norfolk Island เขาเติบโตมาโดยมีความเชื่อว่าเขามีกำเนิดจากตระกูลที่เก่าแก่ในอังกฤษ และไอร์แลนด์ การศึกษาขั้นต้นของเขาไปศึกษาที่อังกฤษ และได้กลับมายังอาณานิคมโดยที่ได้เป็นสมาชิกคนหนึ่งในขณะที่เดินทางข้าม Blue Mountain เป็นพวกแรกในปี 1813 และหลังจากนั้นก็เดินทางกลับอังกฤษเพื่อศึกษาต่อ นอกจากงานของเขาและความรักใคร่ในบิดาของเขาแล้ว เขามีความหวังที่จะแต่งงานกับลูกสาวของ Macarthur และในขณะเดียวกันก็ปรารถนาที่จะขยายทรัพย์สินของเขา และแล้วความหวังก็ต้องพังทลายลง เพราะเขาได้อ่านหนังสือเล่มเล็ก ๆ ซึ่งเขียนขึ้นในลอนดอน โดย H. G. Bennet ซึ่งเป็นสมาชิกสภาล่างคนหนึ่ง จากหนังสือเล่มนี้ทำให้เขาทราบถึงสาเหตุที่บิดาของเขาถูกเนรเทศ เขาจึงตัดสินใจที่จะแก้แค้นให้กับบิดาของเขาที่ถูกใส่ร้าย และเขาต้องการสร้างอาชีพของเขาให้มีชื่อเสียงโด่งดัง เพื่อจะให้โลกได้เห็นเกียรติยศของตระกูลเขา ในขณะเดียวกันเขาก็ได้ไต่ทราบบว่าพวก Macarthurs ชักชวนการแต่งงานของเขา ดังนั้นเขาจึงมีแรงผลักดันให้ทำการต่อสู้ต่อไป

WILLIAM CHARLES WENTWORTH

By courtesy of the Trustees of the Mitchell Library.

หลังจากที่เขากลับมายังอาณานิคมได้ไม่นาน เขาก็เป็นประธานงานจัดเลี้ยงอาหารค่ำ เพื่อระลึกถึงวันก่อตั้งอาณานิคม ความโกรธและเสียงอันก้าวร้าวของเขาเปลี่ยนบรรยากาศแห่ง ความสนุกสนานเฮฮา เป็นการเรียกร้องให้ปฏิบัติการณ์ทางการเมืองโดยเข้าข้างสนับสนุนผู้ ได้รับการปลดปล่อย มีกวีซึ่งเป็นผู้ได้รับการปลดปล่อยคนหนึ่งชื่อ M.M. Robinson ได้ ตะโกนด้วยน้ำเสียงที่แสดงว่าเขากำลังเมา เขากล่าวว่า "การมีสิทธิโดยกำเนิดจะต้องเป็นมรดก สืบทอดให้กับคนที่นี่ เหมือนกัน" ⁶ หลังจากนั้นก็มีการคืบคลานด้วยความรู้สึกที่รุนแรง และกล่าวต่อ อีกว่า "ที่คินและเด็ก ๆ ก็เช่นกัน" ⁷ ที่กล่าวเช่นนี้เพราะความฉุนเฉียวอันยิ่งใหญ่ของผู้ที่ได้รับการปลดปล่อย คือ ที่คินต้องเป็นของพวกเขาและอนุชนรุ่นหลังไม่ใช่เป็นของผู้อพยพ ในการชุมนุมของประชาชน เพื่อร่าง สุนทรพจน์เพื่อส่งให้แก่ Brisbane Wentworth ใช้ภาษาที่รุนแรง เขาได้ทำลายทั้งเกียรติยศ ของตนเองและชื่อเสียงของอุดมการณ์ที่เขาไว้วางใจ เขาบรรยายว่าพวกที่แยกตนอยู่ต่างหาก ไม่คบกับใคร เป็นงูเหลืองแห่งอาณานิคม (yellow snakes of the Colony) ⁸ ซึ่งพวกนี้ควรที่จะถูกขับทิ้งพิษและเขี้ยวออกไปโดยพวกผู้ได้รับการปลดปล่อย นอกจากนั้น เขายัง ร้องขอให้มีการก่อตั้งหลักการ อันเป็นพื้นฐานของรัฐธรรมนูญอังกฤษอย่างรีบด่วน สองหลักการนั้นคือ การสอบสวนโดยคณะลูกขุนและการมีสภาผู้แทน (House of assembly) โดยให้ข้ออ้างว่า ประชากรมีเพียงพอ กล่าวคือประชากรก็ลำหน้าสังคมอังกฤษทุกแห่งในด้านความประพฤติ นคร Sydney ก็เป็นระเบียบ เสรีชนจะคงได้รับสิทธิในสถาบันอันเก่าแก่และเป็นอิสระ ของพวกเขา มีพวก "งูเหลือง" ซึ่งเป็นชาวอาณานิคมที่มียศฐาบรรดาศักดิ์และความมั่งคั่งเท่านั้น ที่เป็นศัตรูกับการก่อตั้งรัฐธรรมนูญอังกฤษใน New South Wales

ในปี 1825 ดูเหมือนเรื่องร้องขอจะอยู่ในเงื้อมมือแม่ทัพชาลวงคนในมือคือ Darling ก็รู้สึกเช่นนั้น ชายหนุ่มที่มีสติปัญญาพากันมารับใช้ด้วยผู้ได้รับการปลดปล่อย ได้แก่ Wardell เป็นนักกฎหมายและบรรณาธิการร่วมกับ Wentworth ของหนังสือ "Australian" B. S. Hall อดีต evangelist และในปี 1826 ได้เป็นบรรณาธิการหนังสือ Monitor มี R. Howe บรรณาธิการหนังสือ Sydney Gazette ในปี 1826 ทั้ง Australian และ Monitor ก็ออกหนังสือเป็นฝ่ายผู้

ได้รับการปลดปล่อย พวกพระถูกควบคุมโดย Archdeacon โดยไม่ให้เข้าไปยุ่งเกี่ยวกับการเมือง ดังนั้นก็มีหนังสือสามฉบับที่เป็นฝ่ายผู้ได้รับการปลดปล่อย ในขณะที่คำสอนของโปรแตสแตนต์เป็นกลาง ส่วนพระของแคทอลิกนั้นจะถูกขับ ถ้าหากพวกเขาใช้คำสอนเพื่อหาเสียงในทางการเมือง

ในตอนปลายปี 1827 พวกที่ได้รับการปลดปล่อยก็สนุกสนานเพลิดเพลินกับข้อได้เปรียบ คำวิพากษ์วิจารณ์ทางการเมืองในหนังสือ Monitor และในหนังสือ Australian รู้สึกจะเป็นการสเประมาทและก่อการยุบเพิ่มมากขึ้น จนกระทั่ง Darling ตระหนักใจพวกไอริชและนักโทษถูกยุบให้ทำลายกฎหมายและระเบียบวินัยทั้งหมด ต่อมาเหตุการณ์ก็รุนแรงมากขึ้นถึงจุดเดือด เมื่อข้าหลวง Darling ตัดสินส่งโทษทหาร 2 คน คือ Sudds กับ Thompson ซึ่งทำความผิดละเลยหน้าที่ ลงโทษให้ทำงานหนักถึง 7 ปี เขาทั้ง 2 คนถูกนำออกมาในกองทหารสวมปลอกคอและล่ามโซ่ และให้ทำงานอยู่ในสภาพที่กล่าว Sudds ทายลงในไม้ช้า หนังสือ Australian กล่าวอย่างไม่ยุติธรรมและไม่รับผิดชอบว่าการตายของ Sudds นี้เป็น "เครื่องมือของความทรمان" (instruments of torture) Darling เริ่มหัวเสีย Wentworth ได้พูดไว้เป็นการส่วนตัวว่าเขาจะนำ Darling ขึ้นพิจารณา (impeach) ในกรณีที่เป็นคนโหดร้ายและเผด็จการ เมื่อพิจารณาจากทุกสิ่งแล้ว Darling ก็สรุปว่า Wentworth เป็นคนสามัญสามทหาร เป็นคนที่ได้รับการเลี้ยงดูมาอย่างเลว ๆ ไม่มีความสำนึกในความเป็นพลเมืองดี และเป็นนักกวนเมืองหรือผู้นำฝูงชนด้วยวิธีล่อหลอก ผู้พยายามนำพวกผู้ได้รับการปลดปล่อยเพื่อสร้างความยิ่งใหญ่ให้แก่ตนเอง Darling ได้พยายามถึง 2 ครั้งที่จะควบคุมหนังสือพิมพ์ และเพื่อต้องการคุ้มครองข้าราชการชั้นสูงจากการกล่าวร้ายป้ายสี และจากคำสั่งคำ ๆ ของผู้ชั่วร้ายที่ก่อการยุบ Chief Justice Forbes ปฏิเสธที่จะรับรองร่างกฎหมายว่า ไม่ขัดกับกฎหมายของอังกฤษ พวกผู้ได้รับการปลดปล่อย ให้อภัยความผิดเมื่อ Darling กำลังแสดงว่ารัฐบาลของเขาเป็นแบบเผด็จการ (arbitrary despotism) ในขณะที่ฝ่ายผู้ได้รับการปลดปล่อยเป็นผู้ที่เรียกร้องสิทธิมนุษยชนในฐานะที่เป็นคนอังกฤษ

ตลอดปี 1827 Darling ได้รับความเสียหายจากผู้ได้รับการปลดปล่อย ที่อาหาร
 เย็นที่ Turf Club ในเดือนพฤศจิกายน Wentworth ก็แสดงความรุนแรงในคำพูด
 ของเขาอีก และ Wardell ก็โต้กลับเพราะอิมพัคและในเย็นวันนั้นก็ให้วงดนตรีบรรเลงเพลง
 Over the Hills and Far Away ภายหลังจากที่เขาได้ดื่มเพื่อเป็นเกียรติแก่
 ข้าราชการเป็นประเพณี เมื่อ Darling คุยในสิ่งที่เขาถูกมาสก ๆ ร้อน ๆ เขาก็ได้
 พวกข้าราชการที่แสดงอย่างเปิดเผยถึงความต้องการตามข้อเรียกร้องทางการเมือง แบบเดียวกับ
 กลุ่มหัวรุนแรงของ Wentworth ออกจากราชการทันที พวกผู้ได้รับการปลดปล่อยที่
 คำนึงถึงงานก่อนหลักการและผู้ที่ไม่ได้ถูก Wentworth ชักจูงและคอยระมัดระวังตนก็
 พากันหาวค่อน ในงานเลี้ยงอาหารเย็นเพื่อระลึกถึงวันก่อตั้งอาณานิคมในเดือนมกราคม
 ค.ศ. 1828 ชื่อของ Wentworth ได้รับการกล่าวถึงด้วยความเงิบที่ไม่ค่อยจะสะดวกใจ
 โดยกลุ่มคนที่มีความเห็นอกเห็นใจในฝ่ายของผู้ได้รับการปลดปล่อย

ในขณะเดียวกัน Darling ก็ได้นึกถึงในหนังสือเกี่ยวกับความลึกซึ้งที่จะมี
 รัฐธรรมนูญสำหรับอาณานิคม เขาเชื่อว่าประชาชนยังไม่พร้อมที่จะมีสภาผู้แทน (house of
 assembly) ชุมชนส่วนหนึ่งที่มีความลึกซึ้งก็มีความเห็นเช่นนั้น และประชาชนโดยทั่ว ๆ ไป
 ก็ยังมีความแตกต่างกัน แม้จะมีจำนวนไม่น้อยที่ไคท์งาน Darling จึงแนะนำให้รัฐบาลอังกฤษ
 ปฏิเสธข้อเรียกร้องของพวก Wentworth ที่จะให้พวกผู้ได้รับการปลดปล่อยสอบสวนโดยคณะ
 ลูกขุนและมีสภาผู้แทน จะเห็นได้ว่าเป็นคำแนะนำแบบเดียวกับที่ Macarthur ไค้เคยเสนอ
 ให้กับกระทรวงอาณานิคม เมื่อเขาได้แจ้งให้ทราบว่าความเห็นของพวกนักโทษที่ได้รับการ
 ปลดปล่อยนั้นไม่ใช่เป็นความเห็นที่มีศีลธรรมและเป็นที่เคารพของคนในชุมชน ชุมชนนั้นในความ
 เป็นจริงกระตือรือร้นที่จะปฏิเสธการเรียกร้องที่รุนแรงและโง่เขลาของพวกเหล่านั้นซึ่งไค้แก่
 เจ้าของโรงชายเหล่า ของพวกบึงชนมั่ง พวกยิว และพวกสามัญชนอื่น ๆ

ความเห็นของ Darling และ Macarthur ได้ปรากฏรวมกันอยู่ใน
 พระราชบัญญัติ Act to Provide for the Administration of Justice

ใน New South Wales และ Van Diemen's Land ซึ่งผ่านรัฐสภาในปี 1828 ซึ่งมีสาระสำคัญดังนี้คือ สมาชิกสภาสูงจะต้องได้รับการแต่งตั้งจากรัฐมนตรีว่าการต่างประเทศคว่ำบาตรจากรัฐหลวงใหญ่ จะต้องมีส่วน 10-15 คน ประกอบด้วยเจ้าหน้าที่ของรัฐบาลและบุคคลที่คัดเลือกมาจากเจ้าของที่ดินระดับผู้นำและพ่อค้าในอาณานิคม สิทธิเบื้องต้นในการออกกฎหมายก็ยังเป็นของข้าหลวง แต่กฎหมายจะออกไม่ได้หากไม่ได้รับความเห็นชอบของสมาชิกส่วนใหญ่ กฎหมายใด ๆ ก็ตาม รัฐสภาอังกฤษ มีสิทธิจะยับยั้งได้ภายในเวลา 3 ปี ที่ได้รับการยินยอมจากข้าหลวง ข้อสรุปร่างกฎหมายต้องนำไปตีพิมพ์ในหนังสือพิมพ์ 8 วันก่อนที่จะนำเข้าสู่สภา สมาชิกของสภาจะต้องไม่ถูกบังคับให้สาบานว่าจะต้องเป็นความลับ ในคดีแพ่ง (civil cases) ศาลสูงสามารถมีคำสั่งให้พิจารณาโดยมีคณะลูกขุน ถ้าหากทั้งฝ่ายโจทก์และจำเลยต้องการ ในอดีตอาณานิคมมีอำนาจที่จะให้มีการพิพากษาโดยคณะลูกขุนเมื่อเห็นว่าเหมาะสม ดังนั้นความเลวทรามของพวกผู้ที่ได้รับการปลดปล่อยในสายตาของ Darling ว่าเป็นเพียงคนชั่วเมาสุรา และขาดความรับผิดชอบ ไม่ได้เตรียมหนทางให้ผู้มีอำนาจทางเศรษฐกิจเข้าดำเนินการสถาบันทางการเมืองของ New South Wales⁹

4.6 วิถีทางการเมืองใน Van Diemen's Land

ใน Van Diemen's Land ในสมัยเดียวกัน วิถีชีวิตทางการเมืองก็มิได้มีการต่อสู้กันระหว่างฝ่ายผู้พ่ายแพ้กับผู้ได้รับการปลดปล่อย เพราะในอาณานิคมแห่งนี้การจัดสรรแรงงานนักโทษเพียงพอกับความต้องการของรัฐบาลและผู้ตั้งรกราก ไม่มีกลุ่มผู้ได้รับการปลดปล่อยที่ร่ายวาทะกับผู้อยู่พ่ายแพ้ในเรื่องที่ดิน และไม่มีกลุ่มข้าราชการหรือผู้อยู่พ่ายแพ้กลุ่มใดที่ทำตัวเป็นพวกไม่คบใคร แต่ที่เหมือนกับ New South Wales คือวิถีทางการเมืองของอาณานิคมถูกครอบงำโดยลักษณะนิสัย และค่านิยมของ Lieutenant Governor กล่าวคือ ในปี 1824 Colonel George Arthur รับตำแหน่งแทน William Sorell เขาอายุ 40 ปี เป็นทหารที่มีความสามารถ ผู้จัดองค์กร (organizer) ที่มีชื่อเสียงและเป็นนักปกครองที่ฉลาด เขาอยู่กับกลุ่ม evangelical และเชื่อว่าศาสนิกายโรมันแคธอลิกเป็น

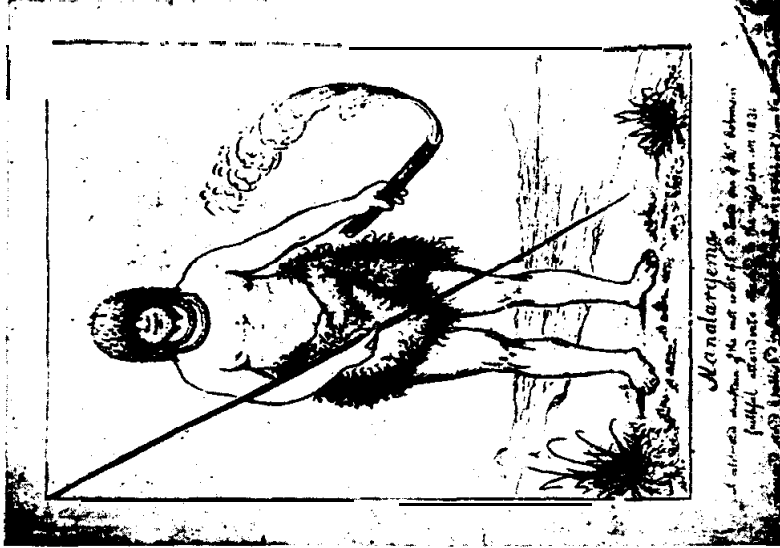
ผู้ทำลายเสรีภาพและบั่นทอนพวกนับถือโรมันแคทอลิกให้ยากจนลง เขาเหมือนกับพวกพuritans ในสมัยนั้นที่ประพฤติดันความเคร่งครัด ในที่สาธารณะเขาจะประพฤติดูเคร่งครัดต่อผู้อ่อนแอ และปฏิบัติด้วยความเกลียดชังต่อคนพุกเทิจและคนชืเมา และคนผิดประเวณี ด้วยลักษณะของความ เป็นคนที่เคร่งครัด และมโนธรรมสูงในฐานะที่เป็นพวก evangelicals เขาได้ใช้แผนที่ แข็งแรงของรัฐและคำสอนของพระเพื่อลดการคืบคลานมา การพนัน และสิ่งที่น่าเกลียดชัง ทั้งหลายใน Van Diemen's Land ให้น้อยลง

ในปี 1825 พวกเสรีชนใน Hobart Town และ Port Dalrymple พากันขึ้นขมยินดีเมื่อรัฐบาลอังกฤษรับข้อเสนอกับให้ Van Diemen's Land เป็นอิสระจาก New South Wales หลังจากการยิงสลุต ข้าหลวง Darling ประกาศเป็นทางการว่า Van Diemen's Land เป็นอิสระ และมีรัฐธรรมนูญเช่นเดียวกับใน New South Wales มี Lieutenant Governor และสภาสูงประกอบด้วย สมาชิก 3-5 คน ในคืนวันนั้นมีการประคัมไฟและมีการคืบคลอนกัน

ในวันรุ่งขึ้น มีการทำงานกันในอาณานิคมกันอีก ผู้ที่อยู่ในอาณานิคมก็ประสบความสำเร็จ และยุ่งยากอีก ประชาชนไม่พอใจต่อก่อนนโยบายของ New South Wales ที่ส่งนักโทษ ประเภทคณิสัยไม่ได้มายัง Van Diemen's Land พวกเขากลัวว่าเกาะอันน่ารักสวยงามของเขาต้องกลายเป็นกรงไซ้ซึ่งอึ้งในออสเตรเลีย ข้าหลวง Arthur พยายามที่จะต่อสู้กับเรื่องนี้และเพื่อชี้ให้เห็นว่าจิตใจของเขาต้องกว้างพริ้วโดยการมีอคติต่อพวกชาวแคทอลิก ไอร์ิช เขาขอร้องให้รัฐบาลอังกฤษเลิกส่งนักโทษชาวไอร์ิชมายัง Van Diemen's Land เพื่อที่จะได้ไม่ทำให้สังคมที่สมาเนียเลวลงและทำให้สติปัญญาและจิตใจต้องเลวลง ในขณะที่วัฒนธรรม ของ New South Wales รุ่งเรืองขึ้นด้วยการเผชิญหน้าระหว่างโปรเตสแตนต์ที่เคร่งครัด กับไอร์ิชแคทอลิก ชาวไอร์ิชแคทอลิกใน Van Diemen's Land ก็ไม่มีจำนวนคนมากพอและมีรูปแบบของสังคมที่มีประสิทธิภาพพอที่จะปลดปล่อยตนเองจากจิตใจของชนกลุ่มน้อยที่ถูกกดขี่และ ทำร้ายได้

TRUGANINI

MANNALARGENNA

Aborigines of Van Diemen's Land
 Etchings by Benjamin Duterrau in the Mitchell Library, Sydney

ชาวพื้นเมือง Van Diemen's Land

4.7 ความสัมพันธ์ระหว่างชาวพื้นเมืองและชาวยุโรป ใน Van Diemen's Land

ผู้ตั้งรกรากยังคงถูกรบกวนและถูกทำร้ายจากพวกโจรป่าซึ่งเป็นพวกนักโทษชาวไอริชที่หลบหนีเข้าป่าและดำรงชีวิตด้วยการโจรกรรม เพราะเขาต้องการแก้แค้นผู้ตั้งรกรากชาวโปรแตสแตนท์ ผู้ตั้งรกรากยังคงถูกรบกวนและถูกทำร้ายจากชาวพื้นเมืองอีกด้วย ชาวพื้นเมืองจะท่องเที่ยวกันเป็นกลุ่ม ๆ ประมาณ 100 คน การรวมกลุ่มเป็นจำนวนมากก็สร้างความหวาดกลัวให้กับชาวผิวขาวได้ พวกเขาจะเข้าล้อมบ้านช่องและทำเสียงให้ร้องไห้หาสะพึงกลัว พร้อมกันนั้นก็จะมีเสียงสุนัขล่าใจของพวกชาวพื้นเมืองเห่าไปพร้อม ๆ กันซึ่งสร้างความกลัวให้ชาวผิวขาวมาก จากนั้นชาวพื้นเมืองก็จะเข้าบุต ผู้ตั้งรกรากและคนดูแลฝูงสัตว์จนถึงตาย ฉะนั้นบรรดาผู้ตั้งรกรากจึงเรียกร้องให้มีการแก้แค้นเป็นการตอบโต้ ผู้ตั้งรกรากขณะที่มีความโกรธแค้นนั้นก็ลืมไปว่า ความเจริญที่เขานำมาให้แก่ชาวพื้นเมืองได้สร้างความหายนะ จะเห็นได้ว่าเมื่อตอนที่ชาวผิวขาวมาก่อตั้งเซตอาณานิคมแห่งแรกในปี 1804 นั้นมีชาวพื้นเมือง 3,000-7,000 คน แต่ใน ค.ศ. 1830 เหลือเพียงประมาณ 300 คนเห็นจะได้ ในเมือง Hobart และ Port Dalrymple ผู้มีจิตใจสูงจำนวนหนึ่งได้ตระหนักว่าการล่าจึงใจโดยชาวยุโรปได้นำความอศอยากมาสู่ชาวพื้นเมือง และก็มีคนจำนวนหนึ่งอีกเหมือนกันที่ตระหนักตกใจเมื่อผลของการสร้างความเจริญให้กับชาวพื้นเมืองต้องประสบกับความหายนะ และรู้สึกปวดร้าวเมื่อเห็นว่าของขวัญคือ "อารยธรรมที่สูงกว่า" ทำให้ชาวพื้นเมืองกลายเป็นคนชั่วร้ายที่ติดแอลกอฮอล์และยาสูบ Arthur เชื่อว่าชาวพื้นเมืองควรได้รับความเมตตาจากพระเจ้า ฉะนั้น เมื่อชาวพื้นเมืองกลุ่มหนึ่งมาอยู่ที่ Hobart Town เขาได้สั่งให้มิชชันนารีเลี้ยงข้าวปลาอาหาร เครื่องคัมและหาเครื่องนุ่งห่มให้ มีคำสั่งให้ตำรวจคอยคุ้มครองป้องกันมิให้ชาวผิวขาวแสดงอาการถูกเหยียดหยามอย่างไรก็ตาม ก็ยังมีคนผิวขาวที่จิตใจไม่สูงกลับนำเหล้าให้คัมและยั่วให้โกรธจนมีการต่อสู้กัน ฝูงชนเหล่านั้นก็หัวเราะชอบใจ เมื่อเห็นชาวพื้นเมืองต่อสู้กันและเชือกเคียนเนื้อซึ่งกันและกัน

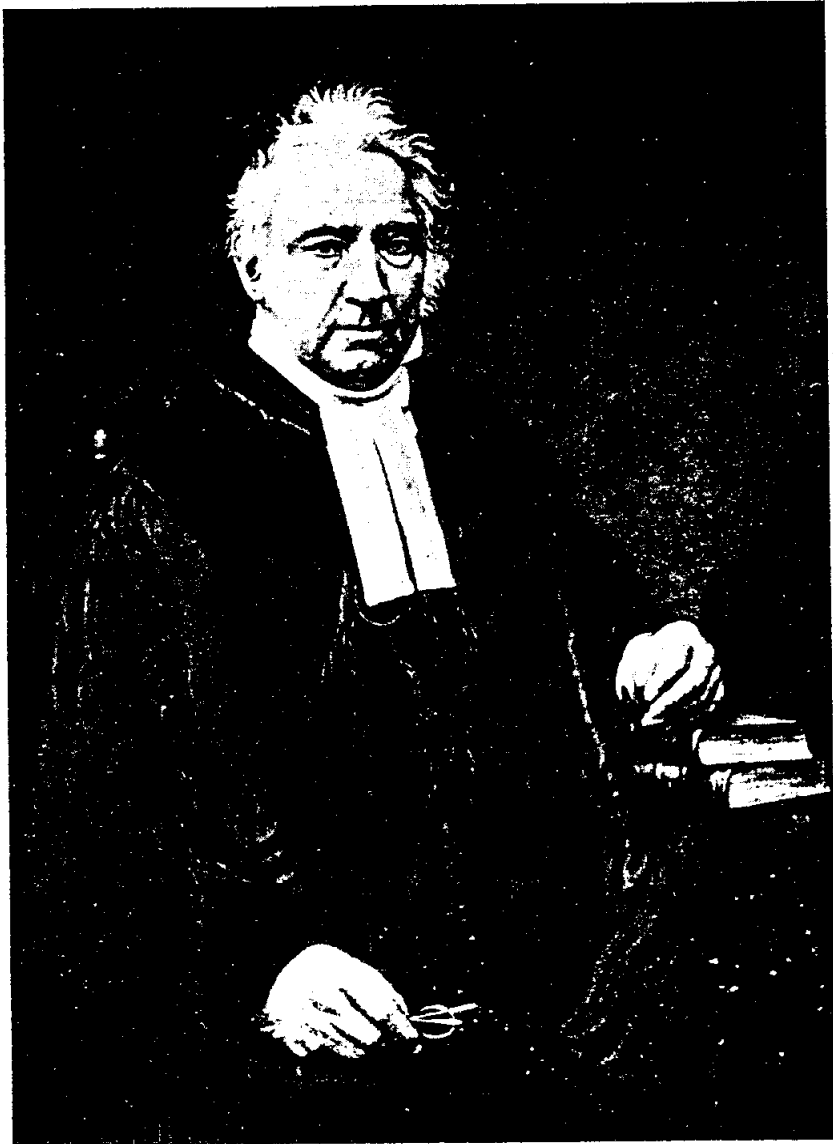
เหตุการณ์ต่าง ๆ เหล่านี้ทำให้พวก evangelicals เชื่อมมั่นว่างานชิ้นแรกที่เขาต้องทำคือการเปลี่ยนศาสนาและนำความเจริญมาสู่ประชาชนของเขา ในสมัยที่ Arthur

เป็นชาวดวงอยู่ จะมีการย้ำเรื่องความเคร่งในศาสนากันน้อย ๆ และมีประสิทธิภาพน้อย
เมื่อศาสนาจารย์แห่ง Church of England แห่ง Wesleyans, Presbyterians
และพระแคลอสิคไคร่วมกันเป็นอันหนึ่งอันเดียวกันในการยอมรับบทบาทของพระ (clergyman)
ในฐานะที่เป็นตำรวจในการควบคุมศีลธรรมของรัฐ ในสายตาของพวกเขา evangelicals
นิกายต่าง ๆ ทั้งหมดของโปรเตสแตนต์ (ถ้าไม่ใช่สายตาของแคลอสิค) อังกฤษจะเป็นชาติที่เกิน
ในการมีชื่อเสียงบนโลกมนุษย์และเป็นชาติที่ได้รับการโปรดยกย่องอย่างมากของพระเจ้าบนสวรรค์
เมื่อพวก evangelicals ได้ออกสำรวจความสำเร็จทางค่านวัตกรรมของ 27 ปีแรก
ในอาณานิคมออสเตรเลีย เขาประหลาดใจที่มีการสร้างสรรขึ้นเช่นนั้น

4.8 การศึกษาและศาสนาใน New South Wales¹⁰

4.8.1 อิทธิพลของ Church of England ต่อระบบการศึกษา

ในระหว่างเวลาเดียวกันนั้นการศึกษาและศาสนาใน New South Wales
กลายเป็นที่นิยมและสนองผลประโยชน์ของสังคมที่อำนาจทางเศรษฐกิจและทางการเมืองอยู่ใน
หมู่พวกข้าราชการ ผู้เป็นเจ้าของที่ดินรายใหญ่ ๆ และพ่อค้าที่ร่ำรวย ในปี 1823
Bathurst ขอคำแนะนำจาก Thomas Hobbes Scott เกี่ยวกับการศึกษาในอนาคต
ในโรงเรียนต่าง ๆ Scott ซึ่งเป็น Archdeacon คนแรกของ New South
Wales ได้แนะนำว่าควรมีระบบที่ว่าทุกโบสถ์จะต้องมีโรงเรียนเพื่อให้เด็กได้เรียนและอ่าน
เขียนทางค่านเลขคณิตและการตั้งคำถามและคำตอบ (catechism) เกี่ยวกับ
Church of England นอกจากนี้ Scott ยังได้เสนอความเห็นอีกว่าควรมีโรงเรียน
ระดับมัธยมสำหรับทุกคนที่สามารถมีทุนเรียนได้ และควรมีเงินอุปถัมภ์นักเรียนที่เรียนดีแต่ยากจน
เขายังให้คำแนะนำอีกว่าควรมีการสร้างมหาวิทยาลัยขึ้นในอนาคต และควรมีระบบการให้ทุน
การศึกษา ซึ่งจะทำให้คนมีสติปัญญาดีไปศึกษาชั้นปริญญาที่มหาวิทยาลัย Oxford หรือ
มหาวิทยาลัย Cambridge ซึ่งจะเป็นการกระชับความสัมพันธ์ระหว่างเมืองแม่และ
อาณานิคม Scott ได้รับแรงคลาไคลจากอุดมคติอันสูงสุดของการรักเพื่อนมนุษย์แบบ

DR JOHN DUNMORE LANG.

From an engraving by H. S. Sadd in the Mitchell Library.

คริสต์เทียม (Christian humanism) แม้ว่าในความพยายามของเขาที่จะเปลี่ยนศาสนาใน New South Wales เขาต้องพบกับความป่าเถื่อนในอาณานิคมก็ตาม ด้วยความร่วมมือกันสร้างโบสถ์และโรงเรียน (Church and Schools Corporation) ใน ค.ศ. 1825 ข้าหลวงจึงมอบการผูกขาดในการศึกษาชั้นประถมแก่พวกพระของ Church of England (หรือ Anglican church)

4.8.2 ปฏิกริยาของศาสนานิกายอื่น ๆ ต่ออิทธิพลของ Church of England

พวก **Bresbyterians** พวก **Methodists** และพวกแคทอลิก ถูกบังคับให้ร่วมมือกันเป็นคณะออกไปทำลายการผูกขาดของพวก **Anglican** ในเรื่องนี้ พระ **Presbyterians** ได้เริ่มงานที่รุนแรงใน New South Wales เขาชื่อ **Reverend J. Dunmore Lang** เขาเกิดในสกอตแลนด์ในปี 1799 ศึกษาในชนบท เรียนที่ที่ที่สุดของพวก **Presbyterians** เพื่อให้ศาสนาแคทอลิกและผลงานทุกอย่างเกรงขาม และต่อมาได้เปลี่ยนเป็นการศึกษาความศรัทธาของ **Voluntarys** จากคำสอนของครู เขาได้รับความประทับใจในเรื่องที่ว่า ความสุขและรื่นเริงจะเป็นของผู้ที่ ได้รับเลือกและความเจ็บปวดทรมานนั้นครั้งจะเป็นของผู้ที่ถูกลงโทษ เขามาถึง Sydney ใน ค.ศ. 1823 ด้วยความที่เป็นคนเปลี่ยนอารมณ์ง่าย เขาจึงหันไปสนับสนุนอย่างซื่อสัตย์ ความรอบคอบและบางครั้งก็ผิดเหตุผลต่อผู้อ่อนแอและผู้ต่ำต้อย แต่มีใช้ด้วยความรู้สึกเห็นอกเห็นใจ แต่ทำให้ความพอใจที่จะทำร้ายจิตใจพวกที่ยังยะโส ดังนั้นด้วยหลักการและโดยความสมัครใจเขาจึงหันมาต่อต้านและทำให้พวก **Anglicans** ใน New South Wales ได้รับความอับอาย เขาได้นำสิ่งเหล่านี้มาสู่ New South Wales คือ

1. การรวมกันระหว่างอิทธิพลทาง กับสิทธิ์ของมนุษย์
2. ความดันที่จะนำคำสอนของคริสต์เทียมมาผสมกับอุดมคติทางภราดรภาพของมนุษย์
3. ความสงสัยในความสามารถของมนุษย์ที่จะสร้างโลกในขณะที่พระเจ้าสร้างสรรพ

เพื่อจะโจมตีให้พวก Anglican พ่ายแพ้ Lang เคยมัวที่จะทำงานร่วมกับพวกแคธอลิก ซึ่งสร้างความตกใจและเกลียดชังให้แก่ภิกษุ Anglican ใน Sydney และ Parramatta คนที่อยู่ในภิกษุนี้ใน Sydney คิดว่าพวกไอริชแคธอลิก ฉลาดคนน้อยและถูกเอาเปรียบประโยชน์ไปเสียจนกระทั่งในสายตาของพวกเขาไม่มีอะไรแตกต่างไปจากชาวพื้นเมือง ความคิดถึงกล่าวนี้ก็เป็นจริง ทั้งนี้พระเจ้าพิชิตให้เป็นที่แน่ชัดว่าพวกแคธอลิกเหล่านั้นซึ่งดำรงชีวิตด้วยความสกปรก ได้สร้างโบสถ์ใน Sydney ที่ประณีตประดามากมายซึ่งเป็นการสิ้นเปลืองเงินทองเป็นจำนวนมหาศาล

4.8.3 ทัศนคติของพระภิกษุ Anglican Church

ในทางตรงกันข้ามอนุศาสนาจารย์ของศาสนานิกาย Anglican มองตัวเองว่าเป็นผู้คุมกันอายุธรรมที่สูงส่งและเป็นผู้คุ้มครองศาสนาที่แท้จริง พระเจ้าของพวกเขาโปรแตสแตนท์มิให้พระเจ้าของความยุ่งเหยิงทางสังคมและอนาธิปไตย เป็นแต่เพียงผู้สร้างลำดับชั้นและความเป็นระเบียบในโลกธรรมชาติและในโลกของมนุษย์ที่พรรณนาโดย Ulysses ในหนังสือของ Shakespeare ชื่อ Troilus and Cressida คัมภีร์ไบเบิล Book of Common Prayer และเชคส์เปียร์ต่างก็เป็นครูอาจารย์ของเขาทั้งสิ้น พวกเขาได้ดูแลสังคมและต่อต้านกับความสันสนอสมมาน ต่อต้านกับลัทธิที่เชื่อว่าไม่มีพระผู้เป็นเจ้าของคนนอกศาสนา (infidel atheism) ต่อต้านคำสอนที่ผิด ๆ (false doctrine) ต่อต้านคนนอกคริสตศาสนาและต่อต้านการแตกแยกกันในนิกายศาสนา (schism) เพื่อรักษาความเรียบร้อยในสังคม พวกเขาจะสวนคนทั้งในโบสถ์ เพื่อให้พระจักรพรรดิมีความสุข ในคำพูดนั้นชื่อว่า ขอให้มงกุฎของโปรแตสแตนท์คุ้มครองพระเศียรของพระจักรพรรดิอังกฤษตลอดไป และขอให้การปกครองคณะสงฆ์ในประเทศอังกฤษยืนยวนนาน ขอให้สมาชิกทุกคนของ Church of England ขอให้ประชาชนทุกคนในอาณาจักร และขอให้เพื่อน ๆ ทุกคนที่มีคุณธรรม และมีความเป็นระเบียบในสังคม ในทุก ๆ คนแดนกล่าวคำว่าสาธุ นอกจากนี้พระโปรแตสแตนท์ยังสอนถึงหน้าที่ และคุณประโยชน์ในการรักษาวิน Sabbath ซึ่งเป็นวันศักดิ์สิทธิ์

พวกพระสอนให้หลีกเลี่ยงบาปอันเกิดจากการโจรกรรม การสมถสมาคม การดื่มสุรา การชู้สาว การผิดประเวณีและการประพฤติผิดในกาม เขาเชื่อว่าคำสอนจากคำเทศนาและการดำเนินตามพระคัมภีร์ไบเบิลและข้อเรียกร้องต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับศาสนา จะทำให้เป็นผู้รับใช้ที่ซื่อสัตย์และมีคุณธรรม คนหนุ่มโดยเฉพาะได้รับการสอนให้อ่านพระคัมภีร์ไบเบิล ให้นับถือพระคัมภีร์ในฐานะที่เป็นผู้นำหนทางชีวิตของพวกเขา เพื่อว่าเขาเหล่านั้นจะได้ล้างบาปชั่วนี้วันครุ ภายใต้อาการอวยพรของพระเจ้า พระโปเรสแทนทองคำหนึ่งได้โต้ขึ้นมาว่า "ความมีสติและความดีใจ ความสุขภาพ และความสงบสุขภายในจะรวมอยู่รอบ ๆ ตัวเขา วันแห่งเกียรติยศจะเปิดรับเมื่อคนหนุ่มเติบโตด้วยคุณธรรมติดตัว และคนชราก็จบชีวิตด้วยความสุขและหลับในหลุมของเขาด้วยความสงบ"¹¹

นิกาย Anglican ก็ยังคงหวังที่จะยกพวกชาวพื้นเมืองจากความป่าเถื่อนไปสู่ความเจริญโดยใช้การศึกษา พวกเขาก็กังวลหวังว่าถ้าจิตใจของพวกชาวพื้นเมืองถูกขยายให้กว้างโดยความรู้ที่เป็นประโยชน์ และความรู้สึกของเขากลับคืนสู่ความดีธรรมค่านศีลธรรม และถ้า "พวกชาวพื้นเมืองได้รับการสอนให้คิดสิ่งที่เรารู้สึกถึงที่เรารู้สึก คำรงชีวิตแบบเดียวกับพวกเราแล้วพวกชาวพื้นเมืองก็จะกลมกลืนไปกับประชาชนทั่ว ๆ ไปได้"¹² พวกเขาทั้งหลายก็โต้กลับว่าทั้งนี้เพราะมนุษยชาติและความเมตตาของคริสเตียนจะบังคับพวกเขาให้ยกพวกชาวพื้นเมืองออกจากความชั่วช้าที่น่าสังเวช พวกเขาทั้งหลายจะต้องหาสิ่งชดเชยให้กับชาวพื้นเมือง ในการไล่พวกชาวพื้นเมืองออกจากที่ดินของพวกเขา พวกเขามองเห็นว่าสิ่งชดเชยที่ดีที่สุด คือการสอนให้ชาวพื้นเมืองรู้จักคุณค่าในผลประโยชน์ของอารยธรรมคริสเตียน อุปสรรคสิ่งแรกคือ ชาวพื้นเมืองไม่เคยถือของขวัญดังกล่าว อุปสรรคประการที่สองคือการทะเลาะอันสืบเนื่องมาจากการเมาสุราระหว่างชาวพื้นเมืองได้กลายเป็นเกมกีฬาที่สนุกสนานประจำวันไป

ในภูมิภาคตอนบน ชาวพื้นเมืองเป็นที่รู้จักกันในนามพวกดำ (blacks) พวกนี้ยังคงเป็นศัตรูที่เป็นอันตรายมากสำหรับผู้ตั้งรกราก ผู้ตั้งรกรากโต้ขึ้นว่าเป็นเรื่องไร้ประโยชน์

ที่จะพูดถึงมนุษยธรรมและการอดทนอดกลั้นทั้งนี้เพราะชาวผิวขาวไม่สามารถชักชวนชาวพื้นเมือง ให้ความสัมพันธ์อันดีได้ ไม่สามารถจะผูกไมตรี ไม่สามารถปลอบปลงนิสยอันทรยศและ อกตัญญูได้ ผู้ตั้งรกรากแนะนำให้ชกต่อยเขาเมื่อพวกเขาแสดงการต่อสู้ ให้แสดงความ โห่เหี้ยมใส่พวกเขาเพราะว่าพวกเขาเป็นคนไม่มีเหตุผล และมีความป่าเถื่อน ผู้ตั้งรกราก เชื่อว่าพวกค่างจะต้องได้รับการปฏิบัติเป็นแบบสัตว์อย่างเบ็ดเตล็ด ทั้งนี้เพราะชาวพื้นเมืองกระทำ การเหี้ยมโหดยิ่งขึ้นถึงขั้นฆ่าคนผิวขาว ฉะนั้นควรใช้วิธีการรุนแรง โด่คอบ ด้วยวิธีดังกล่าวนี้เอง เป็นเหตุให้ชาวพื้นเมือง ต้องจากไปจากท้องที่ที่ผู้ตั้งรกราก และทำให้ชาวพื้นเมืองมีจำนวนน้อยลง แต่ในเขตดินแดนกินใหญ่ นโยบายปราบชาวพื้นเมืองไม่ค่อยได้ผลนัก เพราะท้องที่อันกว้างใหญ่ ภายในเปิดโอกาสให้กับชาวพื้นเมืองหนีรอดจากการกวาดล้างไปได้

4.9 พฤติกรรมและค่านิยมของชาวผิวขาว

ความประพฤติและค่านิยมของชาวผิวขาวกำลังถูกครอบงำโดยภูมิอากาศ สภาพแวดล้อม และส่วนประกอบที่แปลกประหลาดของสังคม เช่นเดียวกับที่ชาวยุโรปในอดีตที่ถูก ครอบงำโดยศาสนาภายใต้โปรแตสแตนท์ นิกายโรมันแคธอลิก หรือประเพณีองปัญญา (Enlightened) ก่อนปี 1830 นักสังเกตร่างใน Sydney ได้เพ่งพิจารณาคุณ กระทบของภูมิอากาศ และวิถีทัศน์ที่เป็นแบบเดียวกัน เขาเหล่านั้นได้ทำนายว่าสภาพดังกล่าวนี้ ให้ความรู้สึกที่ไม่น่าหึงและอ่อนเหตุผล ซึ่งจะทำให้ประชาชนอาจจะเขียนบทประพันธ์เพียง เล็กน้อยหรือไม่ก็ไม่เขียนเลย และจะไม่มีแรงกระตุ้นที่จะยกระดับของศีลธรรม สำหรับใน New South Wales เขาเหล่านั้นก็กล่าวว่าจะไม่มีกลางวันที่ยาวนานในฤดูร้อน หรือกลางคืนที่ยาวนานในฤดูหนาว ใบไม้จะไม่หล่น จะไม่มีการเจริญเติบโตของดอกไม้ในฤดู ใบไม้ผลิ จะไม่มีเสียงนก จะไม่มีตะวันออกสงหรือสายัณห์ และจะไม่มีฤดูกาลที่เศร้าหมอง อย่างเด็ดขาด มีอย่างอื่นแทนที่ นั่นคือความราบเรียบและความเป็นแบบเดียวกัน ดังนั้นเรื่อง ที่แท้จริงในคำประพันธ์ของอังกฤษ เด็ก ๆ ของ New South Wales ก็จะไม่เข้าใจ เพราะสภาพแวดล้อมในอังกฤษที่ปรากฏในคำกลอนก็ไม่ปรากฏใน New South Wales

สิ่งเหล่านี้อยู่ที่ไหน : ดอกไวโอลินที่มีเส้นของใบเป็นสีม่วง ต้นไม้ที่มีใบกลมดอกสีฟ้า (hare-bells) ต้นไม้ที่มีดอกเป็นถ้วยสีเหลือง (butter-cups) ดอกเคซี่
 ต้นพริมโรส พุ่มที่ปกคลุมไปด้วยต้นเฮียท (heather) ดอกของต้นฮอว์ธอร์น (hawthorn)
 ซึ่งมีหนามใช้ทำรั้ว ส่วนสัตว์เหล่านี้อยู่ที่ไหน : สิงโต เสือ ช้าง ฮิปโป อูฐ และสัตว์
 สี่เท้าประเภทอื่น ๆ นอกจากนั้นก็มีหุบเขาแคบ ๆ ลำธาร ภูเขาที่มียอดปกคลุมด้วยหิมะ และ
 น้ำตกที่ไหลแรง สิ่งเหล่านี้สิ่งใดเป็นทัศนียภาพที่มริฐที่ประเสริฐ นักสังเกตการณ์ออกความ
 เห็นว่า ตรงกันข้ามกันใน New South Wales ซึ่งเป็นดินแดนเรียบ ๆ เหมือนกันหมด
 และเศร้าสลดไม่แจ่มใส¹³

ในสังคมของ New South Wales ก็มีความเรียบ ๆ และไม่น่าตื่นเต้น
 เช่นเดียวกับทัศนียภาพเช่นกัน ผู้คนจะแสวงหาความหย่อนใจและสบายใจ มิใช่จากศิลปะ
 วรรณคดีหรือศาสนา แต่จะแสวงหาได้จากการเล่น การหาเงิน และการกิน กล่าวคือภายหลัง
 จากทำงานหนัก ก็จะใช้เวลาในการนินทาว่าร้ายซึ่งนักสังเกตการณ์ใช้ว่า "แอดกอดฮอที่ยังไม่
 กลืนและเป็นอันตราย" ซึ่งจะบ่อนทำลายชีวิตเมื่อมันเข้าปาก การนินทาว่าร้ายทำให้ทุกคนไม่ไว
 วางใจเพื่อนบ้าน หลายคนต้องเสียเวลาในยามว่างไปเพราะมีวุ่นวายอยู่กับคนรับใช้ แทนที่
 จะได้ใช้เวลาประกอบกรงานอย่างอื่น เห็นตัวอย่างใน Sydney คนรับใช้ตามบ้านได้
 ระบายว่าเป็น "สิ่งที่เลวที่สุดภายใต้พระอาทิตย์" (of the worst description under the sun)¹⁴
 ผู้ถึงรกรากในเมืองที่มีนักโทษทำงานในที่กินและเป็นผู้รับใช้ในบ้าน จะกลัวที่จะใช้เวลาในเมือง
 เพื่อสังสรรค์กับสังคม เพราะคนรับใช้ชาวพื้นเมืองหรือนักโทษ อาจจะขโมยหรือทำลาย
 ทรัพย์สินของเขา สำหรับผู้หญิงที่มีความปรารถนาทางสังคมได้คำนวณว่า การที่ขี่ม้าผ่านแถวคันข้างก็ดีกว่า
 ชมดูวิวทัศน์และต้นข้าวโพดไม่ใช่เป็นรสนิยมของพวกเขาหลายคนเลย

ในขณะที่ชีวิตของผู้นำที่ทำการรัฐบาลใน Sydney และ Hobart Town
 เป็นแบบหรูหราและเป็นระเบียบ ชีวิตของชนชั้นต่ำมีแต่ความยุ่งเหยิงซุกซมแข่งขันกันและอยู่
 กับสุรายาเมา นักสังเกตการณ์บางคนอ้างว่าที่มีความประพฤตินั้น เพราะการขัดแย้งระหว่างเพศ

โดยเฉพาะอย่างยิ่งในหมู่พวกนักโทษ ใน New South Wales ในปี 1828 จำนวนประชากรทั้งหมด 36,598 คน เป็นนักโทษชาย 16,442 คน นักโทษหญิง 1,544 คน ใน Van Diemen's Land ประชากรทั้งหมด 20,265 คน เป็นนักโทษชายเสีย 6,724 คน และนักโทษหญิง 725 คน ทุกสังคมในอาณานิคมในประวัติศาสตร์ตอนต้นได้พัฒนาเป็นความสัมพันธ์เกี่ยว ๆ ระหว่างเพศ (ผิวเคียวเมียเคียว) ในอเมริกา ความลึกลับของ "bundling" ถูกนำมาใช้โดยผู้หญิงชายที่กองการแต่งงานเพื่อเหตุผลทางเศรษฐกิจและสังคม กู้แต่งงานจะไม่อยู่ในฐานะที่จะทำให้การแต่งงานนั้นถูกต้องหรือสมบูรณ์ ในแอฟริกาได้ตั้งรกรากชาวคัสส์เคเมซึกับปัญหาจำนวนชายมากกว่าหญิง และเผชิญกับปัญหากฎของธรรมชาติ คือการแต่งงานกับชาวพื้นเมือง ไม่มีการแก้ปัญหาคือ ๆ ดังกล่าวให้กับนักโทษ ผู้ได้รับการปลดปล่อยและลูกหลานของเขา พวกเขาถูกตัดขาดจากการแต่งงานกับคนชั้นสูง ด้วยความเป็นคนหัวสูงและกายนโยบายของการไม่คบกับใคร ซึ่งทำให้กลายเป็นเหตุการณ์อันตึงเครียดระหว่างผู้อพยพและผู้ได้รับการปลดปล่อย ในตอนแรก ๆ มีการพูดเกี่ยวกับการนำสตรีจากหมู่เกาะในแปซิฟิกหรือจากจีนเพื่อมาผลิตเผ่าพันธุ์ที่ Botany Bay

พวกนักโทษและผู้ได้รับการปลดปล่อยก็แก้ปัญหให้กับตนเอง กล่าวคือพวกนี้จะส่งเสริมให้นักโทษหญิงเป็นโสเภณี พวกพระต่อต้านความชั่วร้ายอันนั้น กล่าวหาว่าพวกเขาประพฤติในสิ่งชั่วร้าย และพระพยายามให้พวกเขาสนใจเรื่องการแต่งงาน และเตือนพวกเขาว่าในตอนเริ่มแรกของการสร้างโลก พระเจ้าตรัสว่าเป็นการไม่ดีสำหรับผู้ชายที่จะอยู่คนเดียว พระกล่าวอีกว่าจุดประสงค์ของพระเจ้า ต้องการให้ผู้ชายเป็นผู้ผลิตเพิ่มและเป็นผู้เติมให้เต็มพื้นโลก และในขณะที่เคียวกันก็เป็นผู้ลคัวย แต่ในที่นี้พวกนักโทษได้รับรู้ข้อแนะนำ และทำตามความพอใจมากกว่าจะทำตามหน้าที่ ดังนั้นสักวันหนึ่งพวกนักโทษ เช่น เคียวกับชาวพื้นเมืองจะสูญสิ้นเผ่าพันธุ์เสียหมด อาณานิคมได้รับผลประโยชน์จากแรงงานของพวกเขา โดยไม่ต้องสร้างปัญหาเกี่ยวกับชนชั้นที่ไม่ได้รับอภิสิทธิ์ให้กับคนรุ่นต่อไปในอนาคต นักโทษซึ่งมีอิทธิพลในสังคมใน New South Wales และใน Van Diemen's Land พอใน ค.ศ. 1831 กลับมีอิทธิพลเพิ่มมากขึ้น ทั้งนี้เพราะลอนดอนตกสินใจที่จะช่วยให้กรรมกรเสรีอพยพออกไปจากอาณานิคมเหล่านั้น

* การนอนในเตียงเคียวกันโดยไม่มีการเปลื้องเสื้อผ้า โดยเฉพาะอย่างยิ่งของคู่รัก ซึ่งนิยมปฏิบัติกันใน New England สมัยแรก

เชิงอรรถที่ 4

¹Clark, A History of Australia, Vol. I., p. 372,

²Clark, A Short History of Australia, p. 60.

³Ibid., pp. 61-2.

⁴Ward, op. cit., p. 40.

⁵หมอ Douglass เดินทางมาถึงอาณานิคมเมื่อเดือนพฤษภาคม ค.ศ.1821 เขาได้ทำให้พวกที่ไม่คบค้าสมาคมกับผู้นิโคไม่พอใจ เพราะเขาได้สนิทสนมกับพวกนักโทษใน New South Wales Douglass เป็นคนใจกว้างและเป็นตัวของตัวเองมาก นับถือ ศาสนาในภายหลังโปรแตสแตนท์ เกิดในปี 1790 และได้เป็นสมาชิกของ Royal College of Surgeons ในลอนดอนและ Royal Irish Academy ใน Dublin ก่อนอายุครบ 30 ปีเสียอีก เขามีความกล้าหาญที่จะปฏิบัติต่อพวกนักโทษ อดีตนักโทษ และพวก ที่เกิดในอาณานิคม ไม่ว่าหญิงหรือชายเท่าเทียมกับสมาชิกของขุนนางเก่าแก่ใน New South Wales

พวกที่ไม่คบค้าสมาคมกับผู้นิโคที่ Parramatta ก็พยายามโจมตี Douglass ว่าเป็นคนหย่อนศิโรตธรม โทษกล่าวว่าเปิดกระโปรงในของ Ann Rumsby นักโทษ หญิงซึ่งเป็นคนรับใช้ของเขา และยังจะเกี่ยวพาราศีอีกด้วย Clark, A History of Australia Vol. I, pp. 24-5.

⁶Clark, A Short History of Australia, p. 68.

⁷Clark, A History of Australia Vol. II. New South Wales and Van Diemen's Land 1822-1838, (Australia: Melbourne University Press, 1968), p. 55.

⁸Clark, A Short History of Australia, p. 69.

⁹Ibid., p. 71.

¹⁰Ibid., pp. 74-5.

¹¹Ibid., p. 76.

¹²Ibid., p. 79.

¹³loci t .

¹⁴Loc cit.
